

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített első tanács)

2024. január 31.*

„Szerződésen kívüli felelősség – Környezet – (EU) 2019/904 irányelv – Az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalma – Magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése – Az oxidatív úton lebomló műanyagból és az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagból készült termékek közötti különbségtétel elmulasztása – Hatásvizsgálat – Egyenlő bánásmód – Arányosság”

A T-745/20. sz. ügyben,

a **Symphony Environmental Technologies plc** (székhelye: Borehamwood [Egyesült Királyság]),

a **Symphony Environmental Ltd** (székhelye: Borehamwood) (képviselik őket: P. Selley solicitor, J. Holmes KC és J. Williams barrister-at-law)

felperesek

az **Európai Parlament** (képviselik: L. Visaggio, C. Ionescu Dima és W. Kuzmienko, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: A. Maceroni és M. Moore, meghatalmazotti minőségben)

és

az **Európai Bizottság** (képviselik: R. Lindenthal és L. Haasbeek, meghatalmazotti minőségben)

alperesek ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács),

tagjai: M. Van der Woude elnök, D. Spielmann, V. Valančius, I. Gâlea (előadó) és Tóth T. bírák,

hivatalvezető: I. Kurme tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára,

tekintettel a 2023. március 20-i tárgyalásra,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel a Törvényszék eljárási szabályzata 22. cikkére és 24. cikkének (1) bekezdésére, V. Valančius bíró megbízatásának 2023. szeptember 26-i megszűnését követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 A felperesek, a Symphony Environmental Technologies plc és a Symphony Environmental Ltd az EUMSZ 268. cikk alapján indított keresetükkel az egyes műanyagtermékek környezetre gyakorolt hatásának csökkentéséről szóló, 2019. június 5-i (EU) 2019/904 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2019. L 155., 1. o.) 5. cikkének és (15) preambulumbekzdésének elfogadása miatt állítólagosan elszenvedett károk megtérítését kérik, mivel az említett 5. cikkben és (15) preambulumbekzdésben előírt, az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalma az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagra is vonatkozik.

I. A jogvita előzményei

- 2 A felperesek olyan, az Egyesült Királyságban székhellyel rendelkező társaságok, amelyek üzleti tevékenysége bizonyos speciális műanyag termékek, valamint az e termékek előállításához használt adalékanyagok és mesterkeverékek kifejlesztéséből, gyártásából és forgalmazásából áll.
- 3 A mesterkeverék több vegyi anyagból álló, polimer hordozóanyagba kevert vegyület, amelyet granulált formában szállítanak a műanyagtermékek gyártóinak, akik hozzákeverik azt a termékeik előállításához használt polimerekhez.
- 4 A felperesek által gyártott, d2w márkanév alatt forgalmazott egyik mesterkeverék (a továbbiakban: d2w mesterkeverék) olyan adalékanyagot tartalmaz, amely állításuk szerint elősegíti annak a műanyagnak az abiotikus lebomlását, amelyhez hozzákeverték, majd a hasznos élettartam lejártát követően annak biológiai lebomlását.
- 5 A 2019/904 irányelv 3. cikkének 3. pontjában szereplő fogalommeghatározás szerint az oxidatív úton lebomló műanyag olyan műanyag, amelyhez egy vagy több olyan adalékanyagot adtak, amelyek oxidáció révén a műanyag mikroméretű részecskékre történő széttöredezését vagy kémiai lebontását idézik elő.
- 6 A biológiailag lebomló műanyag az említett irányelv 3. cikkének 16. pontja szerint olyan műanyag, amely fizikai és biológiai bomlásra képes úgy, hogy végül szén-dioxiddá, biomasszává és vízzé bomoljon le.
- 7 A felperesek szerint a d2w mesterkeverékben található adalékanyag lehetővé teszi, hogy a műanyag, amelyhez hozzákeverték, az oxidáció révén olyan részecskékre töredezik szét (oxodegradáció), amelyek molekulatömege kellően lecsökken ahhoz, hogy a mikroorganizmusok elfogyaszthassák (biodegradáció). A felperesek szerint ez az adalékanyag tehát lehetővé teszi, hogy az a műanyag, amelyhez hozzákeverték, biológiailag lebomló anyaggá alakuljon.
- 8 A 2019/904/EK irányelvet 2019. június 5-én fogadták el.

9 Az irányelv (15) preambulumbekkezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„[...] Az ebben az irányelvben bevezetett forgalombahozatali korlátozásoknak ki kell terjedniük az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékekre is, mivel az ilyen típusú műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le, és így hozzájárul a környezet mikroműanyag-szennyezéséhez, nem komposztálható, negatívan befolyásolja a hagyományos műanyag újrafeldolgozását, és nem jár bizonyított környezeti haszonnal [...]”

10 A 2019/904 irányelv „A forgalomba hozatalra vonatkozó korlátozások” 5. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„A tagállamok megtiltják a melléklet B. részében felsorolt egyszer használatos műanyagtermékek és az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát.”

II. A felek kérelmei

11 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- állapítsa meg az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság szerződésen kívüli felelősségét az EUMSZ 340. cikk második bekezdése és/vagy az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikkének (3) bekezdése alapján a 2019/904 irányelv 5. cikkének és (15) preambulumbekkezdésének elfogadásával kapcsolatban, mivel e rendelkezések az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagra is vonatkoznak;
- kötelezze a Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy térítsék meg számukra az elszenvedett kárt, beleértve a jelen eljárás során elszenvedett minden további kárt és/vagy előrelátható kárt, és emellett fizessenek a jelen eljárás keretében meghatározandó összegű és mértékű kamatot;
- másodlagosan kötelezze a Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot arra, hogy a jelen ügyben hozott ítélet meghozatalának időpontjától számított észszerű határidőn belül nyújtsák be a Törvényszék számára a felek által megállapított kártérítés számszerűsített kiszámítását, vagy a felek közti megegyezés hiányában kötelezze a feleket arra, hogy ugyanezen határidőn belül nyújtsák be a számszerűsített javaslatukat;
- a Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot mindenképpen kötelezze a költségek viselésére.

12 A Parlament és a Tanács azt kérik, hogy a Törvényszék:

- utasítsa el a keresetet;
- a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

13 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:

- utasítsa el a keresetet, mint elfogadhatatlant, amennyiben az őt érinti, és mindenképpen mint megalapozatlant;
- a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

III. A jogkérdésről

- 14 A felperesek a jelen keresettel a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt, oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalma következtében állítólagosan bekövetkezett kár megtérítését kérik, mivel e tilalom az általuk oxidatív biológiai úton lebomlónak minősített műanyagokból készült termékekre is vonatkozik. Az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag olyan műanyag típus, amely egy olyan prooxidáns adalékanyag hozzáadásával, mint amilyen például a d2w mesterkeverékben található, sokkal gyorsabban bomlik biológiailag, mint az oxidatív úton lebomló műanyag. Azáltal, hogy a három érintett intézmény nem tett különbséget az oxidatív úton lebomló és az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagok között, és az előbbiekből készült termékekre vonatkozó tilalmat adott esetben az utóbbiakból készült termékekre is kiterjesztette, a három érintett intézmény kellően súlyosan megsértett több olyan jogi szabályt, amelyek célja, hogy magánszemélyek számára jogokat keletkeztessenek. Ezzel a felpereseknek kárt okoztak. Álláspontjuk szerint kellően közvetlen okozati összefüggés áll fenn e kár és az említett intézmények jogellenes magatartása között.
- 15 A három érintett intézmény azzal érvel, hogy az Európai Unió szerződésen kívüli felelősségének három feltétele közül egyik sem teljesül, és arra a következtetésre jut, hogy a keresetet el kell utasítani. Különösen arra hivatkoznak, hogy nincs szükség az oxidatív úton lebomló és oxidatív biológiai úton lebomló műanyagok közötti különbségtételre. Álláspontjuk szerint e két kifejezés egy és ugyanazon műanyag típusra utal, azaz olyan hagyományos műanyagra, amelyhez olyan adalékanyagot adtak, amely az oxidáció révén felgyorsítja a műanyag aprózódását vagy nagyon apró részecskékre történő kémiai lebontását. Az ilyen típusú műanyag nem bomlik le biológiailag megfelelően észszerű időn belül.

A. A bizonyos adatok nyilvánossággal szembeni kihagyására vonatkozó kérelemről

- 16 A felperesek a Törvényszék Hivatalához 2020. december 21-én benyújtott külön beadványukban a Törvényszék eljárási szabályzata 66. cikkének megfelelően egyes adatoknak a nyilvánossággal szembeni kihagyását kérték az üzleti titok védelmének biztosítása érdekében, a saját, valamint a harmadik személyek adatai tekintetében.
- 17 A felperesek 2021. június 23-án a Bíróság Hivatalához benyújtott külön beadványukban az eljárási szabályzat 66. cikke alapján bizonyos adatoknak a nyilvánossággal szembeni kihagyására vonatkozó második kérelmet terjesztettek elő. Ez a kérelem a válaszaikban említett adatokra vonatkozik, és szintén az üzleti titok védelmének biztosítására irányul a saját és harmadik személyek adatai tekintetében.
- 18 E kérelmekkel a felperesek lényegében a következő típusú adatok kihagyását kérik:
- az oxidatív úton lebomló műanyag termékek forgalomba hozatalának tilalmából eredő, a vásárlóikra gyakorolt következmények, ahogyan azok különösen a képviselőik nyilatkozataiból kitűnnek;
 - az e tilalom következtében állítólagosan elszenvedett kár összegének megítélése, valamint az ennek alapjául szolgáló adatok, azaz különösen a nyereségük és veszteségük, a piaci részesedésük és a részvényeik értékének alakulása;

- a műanyagok biológia lebomlásával, oxidatív úton történő lebomlásával és komposztálásával kapcsolatos európai, amerikai, brit és nemzetközi szabványok szövege, valamint a műanyagok lebomlásával és biológia lebomlásával kapcsolatos terminológiai szójegyzék.
- 19 A fenti 18. pontban említett első két adatkategória kihagyására irányuló kérelemmel ellentétben, amelynek célja a felperesek szerint a saját adataik védelme, a harmadik adatkategória kihagyására irányuló kérelem célja olyan adatok védelme, amelyek tekintetében harmadik személyek tulajdonjoggal rendelkeznek.
- 20 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a bírósági határozatok nyilvánossága, valamint a személyes adatok és az üzleti titok védelméhez való jog összeegyeztetése során a bíróságnak az egyes ügyek körülményeitől függően kell megkeresnie a megfelelő egyensúlyt, figyelembe véve a nyilvánosság azon jogát is, hogy az EUMSZ 15. cikkben foglalt elveknek megfelelően hozzáférhessen a bírósági határozatokhoz (2022. április 27-i Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii kontra Bizottság ítélet, T-4/20, EU:T:2022:242, 29. pont).
- 21 A jelen ügyben a fenti 18. pontban említett első két kategóriába tartozó adatok nem szerepelnek a jelen ítéletben.
- 22 Ami a harmadik kategóriába tartozó adatokat illeti, a jelen ítéletben kizárólag azok az adatok szerepelnek, amelyekre a Bizottság honlapján közzétett tanulmány is hivatkozik, nevezetesen az Eunomia Research & Consulting Ltd által a Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatósága számára készített, „Az »oxidatív úton lebomló« műanyag használatának hatása a környezetre” című, 2017. áprilisi tanulmány (a továbbiakban: Eunomia-tanulmány). Mivel az e tanulmányban említett adatok már nyilvánosak, a felperesek állításával ellentétben az üzleti titok védelme miatt nincs szükség a kihagyásukra.
- 23 Következésképpen nem áll fenn jogszerű indok arra, hogy a Törvényszék a felperesek kérelmének helyt adjon.

B. Előzetes megjegyzések

- 24 A kereset elfogadhatóságának és megalapozottságának vizsgálata előtt érdemes egy észrevételt tenni a terminológiával kapcsolatban.
- 25 Azt a műanyagot, amelyhez olyan prooxidáns adalékanyagot adtak, mint amilyen a d2w mesterkeverékben található, a jogvitában részt vevő felek eltérően írják le. A felperesek ezt „oxidatív biológiai úton lebomló műanyag” nevezik, amelyet meg kell különböztetni az oxidatív úton lebomló műanyagtól, amely biológiailag sokkal lassabban bomlik le. Írásbeli beadványaiban a Parlament is használja az „oxidatív biológiai úton lebomló műanyag” kifejezést, de ügyel arra, hogy pontosítsa, hogy ez a kifejezés olyan műanyagra vonatkozik, amelyről a felperesek azt állítják, hogy biológiailag lebomló, amely állítást a Parlament nem erősíti meg. A Tanács a „CAP műanyag” kifejezést használja a „prooxidáns adalékanyagokat tartalmazó” műanyagra. A Bizottság oxidatív (biológiai) úton lebomló műanyagra hivatkozik, a zárójelk használatával azt sugallva, hogy kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy ez a műanyag típus biológiailag lebomló-e.
- 26 A szóban forgó műanyag típus megjelölésére használt kifejezés megválasztása nem semleges, mivel az adott műanyag típus biológiailag lebomló jellegére vonatkozó álláspontot sugallhat. Ezért helyénvaló a lehető legsemlegesebb kifejezést használni ebben az ítéletben. Következésképpen, a

felek érvelését kifejtő részek kivételével, ahol az általuk választott terminológiát követjük, valamint a 2019/904 irányelv 5. cikkére való hivatkozásokban, amelyekben az e cikkben szereplő „oxidatív úton lebomló műanyag” kifejezést használjuk, a továbbiakban a „prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag” kifejezést fogjuk alkalmazni.

C. Az elfogadhatóságról

- 27 A Bizottság, anélkül hogy az eljárási szabályzat 130. cikkének (1) bekezdése alapján hivatalosan elfogadhatatlansági kifogást terjesztene elő, azt állítja, hogy a kereset elfogadhatatlan annyiban, amennyiben az ellene irányul.
- 28 A Bizottság – a Tanács támogatásával – azt állítja, hogy nem felelős a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt, oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalára vonatkozó tilalom jogellenességéért. Előadja, hogy egyrészt az EUMSZ 192. cikk (1) bekezdésének megfelelően a 2019/904 irányelvet nem ő, hanem a Parlament és a Tanács fogadta el rendes jogalkotási eljárás keretében, másrészt az említett tilalom nem szerepelt az általa 2018. május 28-án a Parlamenthez és a Tanácshoz benyújtott javaslatban (COM(2018)340 final – 2018/0172(COD)), a továbbiakban: irányelvjavaslat), hanem a Parlament módosításával került bele, amellyel a Tanács egyetértett. A Bizottság arra is rámutat, hogy nem vonhatta vissza a javaslatát, mivel a visszavonás feltételei ebben az esetben nem teljesültek.
- 29 Végül a Bizottság álláspontja szerint sem az, hogy a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. december 18-i 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 396., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 136., 3. o.; HL 2008. L 141., 22. o.; HL 2009. L 36., 84. o.; HL 2010. L 118., 89. o.; HL 2015. L 212. 39. o.; a továbbiakban: REACH-rendelet) 68–73. cikke alapján korlátozási eljárást indított, majd megszüntette azt, sem pedig az – feltéve, hogy megállapítást nyer –, hogy a hatásvizsgálat hiányos volt, és hogy nem tett eleget a vizsgálatokkal és a bizonyítékok értékelésével kapcsolatos követelményeknek, nem eredményezi azt, hogy a 2019/904 irányelv 5. cikkében meghatározott forgalombahozatali tilalom betudható legyen neki.
- 30 A felperesek vitatják ezt az elfogadhatatlanságot.
- 31 Az ítélkezési gyakorlat szerint, míg a megsemmisítés iránti kereset és az intézményi mulasztás megállapítása iránti kereset arra irányul, hogy szankcionálja valamely jogilag kötelező erejű aktus jogellenességét vagy az ilyen aktus hiányát, a kártérítési kereset tárgya a valamely uniós intézménynek vagy szervnek betudható aktusból vagy jogellenes magatartásból eredő sérelem orvoslása iránti kérelem (2016. szeptember 20-i Ledra Advertising és társai kontra Bizottság és EKB ítélet, C-8/15 P–C-10/15 P, EU:C:2016:701, 55. pont; 2019. május 23-i Steinhoff és társai kontra EKB ítélet, T-107/17, EU:T:2019:353, 51. pont).
- 32 Ennek megfelelően, mivel a 2019/904 irányelv elfogadása az EUMSZ 294. cikk értelmében a Parlament és a Tanács aktusa volt, nincs jelentősége annak, hogy a Bizottság nem fogadott el jogilag kötelező erejű jogi aktust. Ahhoz, hogy a Bizottságot úgy lehessen tekinteni, mint aki kiváltotta az Unió felelősségét, vagy hozzájárult ahhoz, elegendő, ha neki egy jogellenes – akár jogilag nem kötelező erejű – aktus vagy jogellenes magatartás betudható.

- 33 Ilyen aktust vagy magatartást az irányelvjavaslatban biztosan nem lehet találni. A javaslat 5. cikke csak annyit írt elő, hogy „[a] tagállam betiltja a melléklet B. részében felsorolt egyszer használatos műanyagtermékek forgalomba hozatalát”, a melléklet B. része pedig semmilyen utalást nem tett az oxidatív úton lebomló műanyagra.
- 34 A felperesek mindazonáltal azt a magatartást kifogásolják, hogy a Bizottság a 2018. december 19-i intézményközi kompromisszummal kapcsolatban jelezte, hogy „elfogadja” az irányelvjavaslatához fűzött „valamennyi módosítást”. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Parlament 2018. október 24-i, az irányelvjavaslatához benyújtott 83. számú módosítása (COM(2018)0340 – C8-0218/2018 – 2018/0172(COD), a továbbiakban: a Parlament módosítása) volt az, amely az oxidatív módon lebomló műanyag termékekre vonatkozó tilalmat beillesztette a javaslatba. A három érintett intézmény a kompromisszum részeként megállapodott abban, hogy ezt a módosítást beépítik a jövőbeli irányelv szövegébe. A Bizottság ezt követően jelezte, hogy valamennyi módosítást elfogadja.
- 35 A felperesek azt is kifogásolják, hogy a Bizottság 2019. április 30-i levelében (a továbbiakban: 2019. április 30-i levél) felkérte az Európai Vegyianyag-ügynökséget (ECHA), hogy szüntesse meg az előtte folyamatban lévő, prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagokra vonatkozó korlátozási eljárást. A felperesek szerint, ha az ECHA befejezte volna ezt az eljárást, és különösen, ha a REACH-rendelet 69. cikkének (1) bekezdésében előírtak szerint összeállított volna egy dokumentációt, az ily módon a három érintett intézmény tudomására jutott további információk arra készítették volna őket, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyaggal kapcsolatban a forgalomba hozatal tilalma helyett más intézkedéseket hozzanak, vagy akár egyáltalán ne hozzanak intézkedéseket.
- 36 Végül a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság elmulasztotta elvégezni a hatásvizsgálatot kifejezetten a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagra és az ilyen műanyagból készült termékekre vonatkozóan, valamint elmulasztotta megvizsgálni vagy figyelembe venni az e műanyagra és az általa a környezetre és az emberi egészségre jelentett kockázatra vonatkozó releváns bizonyítékokat. A felperesek álláspontja szerint a három érintett intézmény módosította volna értékelését, ha további információk birtokában lettek volna.
- 37 Az a kérdés, hogy a fenti 34–36. pontban említett magatartás jogellenes-e, valamint az a kérdés, hogy a Parlament és a Tanács e magatartás hiányában ugyanúgy megtiltotta volna-e a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát, a felelősséget kiváltó tény, valamint az e tény és az állítólagos kár közötti okozati összefüggés meghatározására vonatkozik. Márpedig, az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapításához szükséges feltételek vizsgálatával kapcsolatos kérdések, mint például a felelősséget kiváltó tény és az okozati összefüggés meghatározása, a jelen kereset érdemi vizsgálatához kapcsolódnak, ezért nem befolyásolják az elfogadhatóságának vizsgálatát (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2019. május 23-i Steinhoff és társai kontra EKB ítélet, T-107/17, EU:T:2019:353, 42–47. pont).
- 38 Következésképpen el kell utasítani a Bizottság azon érvelését, hogy a keresetet elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, annyiban, amennyiben az ellene irányul.

D. Az ügy érdeméről

- 39 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 340. cikk második bekezdése értelmében szerződésen kívüli felelősség esetén az Unió a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti az intézményei vagy alkalmazottai által feladataik teljesítése során okozott károkat.
- 40 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításához több feltétel együttes teljesülése szükséges, nevezetesen a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető valamely jogszabály kellően súlyos megsértésének fennállása, a kár tényleges jellege, valamint az aktus kibocsátóját terhelő kötelezettség megsértése és a sérelmet szenvedett személyek kára közötti okozati összefüggés fennállása (lásd: 2019. szeptember 10-i HTTS kontra Tanács ítélet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 Amennyiben e feltételek egyike nem teljesül, a keresetet teljes egészében el kell utasítani anélkül, hogy szükséges lenne az Unió szerződésen kívüli felelősségére vonatkozó többi feltételt megvizsgálni. Ezenkívül az uniós bíróság nem köteles e feltételeket egy adott sorrendben vizsgálni (lásd ebben az értelemben: 1999. szeptember 9-i Luccioni kontra Bizottság ítélet, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 13., 63. és 64. pont; 2019. szeptember 5-i Európai Unió kontra Guardian Europe és Guardian Europe kontra Európai Unió ítélet, C-447/17 P és C-479/17 P, EU:C:2019:672, 148. pont).
- 42 E feltételek közül az elsőt illetően a Bíróság pontosította, hogy a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése akkor állapítható meg, ha együtt jár a mérlegelési jogkörre vonatkozóan előírt korlátoknak az érintett intézmény általi nyilvánvaló és jelentős mértékű megsértésével, és e vonatkozásban figyelembe kell venni többek között a megsértett szabály egyértelműségének és pontosságának fokát, valamint a megsértett szabály által az uniós hatóság részére biztosított mérlegelési mozgástér terjedelmét (2017. május 30-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 30. pont; 2019. szeptember 10-i HTTS kontra Tanács ítélet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, 33. pont).
- 43 Ezzel kapcsolatosan a jelen ügy keretében meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó jogi szabályok kellően súlyos esetleges megsértésének az uniós jogalkotó számára az EUMSZ 191. és 192. cikk alapján a környezetvédelem terén biztosított hatásköreinek gyakorlása tekintetében fennálló széles mérlegelési jogköre korlátainak nyilvánvaló és súlyos túllépésén kell alapulnia. E mérlegelési jogkör gyakorlása ugyanis egyrészt magában foglalja azt, hogy az uniós jogalkotónak összetett és bizonytalan ökológiai, tudományos, műszaki és gazdasági fejlődési folyamatokat kell előre látnia és értékelnie, másrészt az EUMSZ 191. cikkben meghatározott különböző célkitűzéseket, elveket és érdekeket kell mérlegelnie, és ezek között egyensúlyt teremtenie (2010. március 2-i Arcelor kontra Parlament és Tanács ítélet, T-16/04, EU:T:2010:54, 143. pont).
- 44 Először is meg kell vizsgálni, hogy teljesült-e az Unió felelőssége megállapításának első feltétele.
- 45 E tekintetben a felperesek öt, jogellenességre vonatkozó joggalra hivatkoznak, amelyekkel az alábbiak kellően súlyos megsértésére utalnak: egyrészt a REACH-rendelet 68–73. cikke, másrészt a Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás (HL 2016. L 123., 1. o.; a továbbiakban: intézményközi megállapodás) 12. és 14–16. pontja, harmadszor az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt

arányosság általános elve és az EUMSZ 191. cikk, valamint nyilvánvaló értékelési hibák elkövetése, negyedszer az egyenlő bánásmód általános elve, ötödször pedig a Charta 16. és 17. cikke, valamint 41. cikkének (1) bekezdése és az EUMSZ 49. cikk.

1. A jogellenességre vonatkozó első jogalapról, amely a REACH-rendelet 68–73. cikkének megsértésén alapul

- 46 A jogellenességre vonatkozó első jogalapjokkal a felperesek arra hivatkoznak, hogy a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt, oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalmát a REACH-rendelet 68–73. cikkében előírt korlátozási eljárás megkerülésével fogadták el. E tekintetben emlékeztetnek arra, hogy az ECHA előtt folyamatban volt egy korlátozási eljárás, amikor a Parlament annak figyelembevétele nélkül elfogadta azon módosítást, amely a forgalomba hozataltól az irányelvjavaslat által eltiltott termékek közé az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékeket is beillesztette. A fenti eljárás még mindig folyamatban volt, amikor a Parlament és a Tanács megállapodott a módosításról, illetve amikor a Parlament elfogadta a szóban forgó módosítást tartalmazó jogalkotási állásfoglalást.
- 47 Következésképpen a felperesek álláspontja szerint a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalmat anélkül fogadták el, hogy a három érintett intézmény megfelelően értékelte volna, hogy az oxidatív úton lebomló műanyag az emberi egészségre és a környezetre „ilyen elfogadhatatlan kockázatot jelent [...], amelyet [uniós] szinten kell kezelni”, anélkül, hogy „figyelembe [vették volna] a korlátozás társadalmi-gazdasági következményeit, beleértve a helyettesítő alternatívák hozzáférhetőségét is”, ahogyan azt a REACH-rendelet 68. cikkének (1) bekezdése előírja, és anélkül, hogy az említett rendelet 69. cikkének (6) bekezdése alapján felkérték volna őket, hogy nyújtsák be észrevételeiket az ECHA-hoz. Ezért e tilalom elfogadása elhamarkodott és jogellenes.
- 48 A felperesek álláspontja szerint a REACH-rendelet 68–73. cikkében előírt korlátozási eljárás megkerülésével – amikor kizárólag az ECHA rendelkezik műszaki felkészültséggel annak vizsgálatára és megállapítására, hogy az oxidatív úton lebomló műanyag és az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag környezetvédelmi szempontból igazolható-e, vagy sem – az érintett három intézmény kellően súlyosan megsértette a REACH-rendelet 68–73. cikkét. Végül a felperesek arra hivatkoznak, hogy a rendelet jogokat keletkeztet a magánszemélyek számára, mivel a 69. cikk (1) bekezdése előírja, hogy az ECHA az összes érintett felet felkéri, hogy tegyék meg észrevételeiket a dokumentációkkal és a javasolt korlátozásokkal kapcsolatban, és nyújtsanak be társadalmi-gazdasági elemzést.
- 49 A Parlament, a Tanács és a Bizottság vitatja a felperesek érveit.
- 50 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a REACH-rendelet 68. cikkének (1) bekezdése értelmében, amennyiben az anyag gyártása, felhasználása és forgalmazása olyan elfogadhatatlan kockázatot jelent az emberi egészségre és a környezetre, amelyet uniós szinten kell kezelni, az ilyen gyártás, felhasználás és forgalmazás korlátozások alá vonható. Ezeket a korlátozásokat a rendelet XVII. melléklete tartalmazza.
- 51 E célból a REACH-rendelet 69. cikke lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy felkérje az ECHA-t egy dokumentáció előkészítésére. Amennyiben a dokumentáció igazolja, hogy uniós szintű fellépésre van szükség, az ECHA a Bizottságtól származó kérés kézhezvételét követő 12 hónapon belül korlátozásokat javasol. Ezt követően a dokumentációt az ECHA honlapján közzéteszik, az ECHA korlátozási javaslataival együtt, és az érintett feleket felkéri, hogy tegyék meg észrevételeiket az ECHA-nak.

- 52 Ezt követően a REACH-rendelet 70. és 71. cikkének megfelelően a dokumentációt a közzétételétől számított kilenc hónapon belül az ECHA kockázatértékelő bizottságának, a közzétételétől számított tizenkét hónapon belül pedig az ECHA társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottságának kell véleményeznie. Ezt a két véleményt a rendelet 72. cikkének megfelelően benyújtják a Bizottsághoz, és közzéteszik az ECHA honlapján.
- 53 Amennyiben a REACH-rendelet 68. cikkének (1) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek, a Bizottság a rendelet 73. cikkének (1) bekezdése alapján elkészíti az említett rendelet XVII. melléklete módosításának tervezetét. A végső határozatot az ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban hozzák meg, ugyanezen rendelet 73. cikkének (2) bekezdése és 133. cikkének (4) bekezdése szerint.
- 54 A jelen ügyben ilyen eljárást indítottak, de nem fejezték be.
- 55 A Bizottság 2017. december 22-én kelt levelében valóban felkérte az ECHA-t, hogy a REACH-rendelet 69. cikkének (1) bekezdése alapján készítsen elő egy dokumentációt az oxidatív úton lebomló műanyagokról. A Bizottság és az ECHA ezt követően megállapodott arról, hogy az említett dokumentáció benyújtásának határidejét 2019. július végéig elhalasztják, hogy az érintett felek további információkat nyújthassanak be az ECHA-nak, amint az az ECHA egyik munkatársa által 2018. október 30-án a felpereseknek küldött e-mailből kiderül. A fenti 35. pontban említettek szerint azonban a Bizottság ezt követően – 2019. április 30-án kelt levelében – arra kérte az ECHA-t, hogy fejezze be a szóban forgó dokumentáció készítését, azzal az indokkal, hogy a REACH-rendelet szerinti beavatkozásra már nincs szükség, mivel 2018. december 19-én az egyes műanyagtermékek környezetre gyakorolt hatásának csökkentéséről szóló irányelv kidolgozásával összefüggésben intézményközi kompromisszum született az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalmáról.
- 56 Amint azt a 2019/904 irányelv preambuluma megállapítja, az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalmát tehát az EUMSZ 294. cikkben meghatározott rendes jogalkotási eljárás keretében fogadták el.
- 57 A felperesek előadják, hogy a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalomnak a folyamatban lévő korlátozási eljárás eredményének megvárása nélküli elfogadásával a három érintett intézmény megkerülte a REACH-rendelet 68–73. cikkének alkalmazását. Az említett tilalmat idő előtt és jogellenesen fogadták el, anélkül hogy az ECHA – amely az említett intézményekkel ellentétben tudományos szakértelemmel rendelkezik a kérdésben – tájékoztatni tudta volna az intézményeket az általa összegyűjtött információkról, és anélkül, hogy meghallgatta volna a felpereseket. Az ilyen magatartás a REACH-rendelet 68–73. cikkének kellően súlyos megsértését jelenti, amelynek célja, hogy magánszemélyek számára jogokat keletkeztessen.
- 58 Ez az érvelés nem fogadható el, mivel egyrészt nem került sor a REACH-rendelet 68–73. cikkének megsértésére, másrészt e cikkek nem minősülnek olyan jogszabálynak, amelynek célja, hogy jogokat keletkeztessen magánszemélyek számára.
- 59 Először is, nem lehet úgy tekinteni, hogy az oxidatív módon lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalmát a REACH-rendelet 68–73. cikkében meghatározott korlátozási eljárásnak megfelelően kellett volna elfogadni.

- 60 A 2019/904 irányelvet ugyanis az EUMSZ 294. cikkben előírt rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően fogadták el. Ezen túlmenően ezen irányelv preambuluma kimondja, hogy jogalapja az EUMSZ 192. cikk (1) bekezdése. Márpedig ez a cikk úgy rendelkezik, hogy a Parlament és a Tanács az említett eljárásnak megfelelően jár el.
- 61 Ezen túlmenően a REACH-rendelet 2. cikkének (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ezt a rendeletet „a következő joganyagok sérelme nélkül kell alkalmazni: [az uniós] [...] környezetvédelmi jogszabályok, ideértve” az illető bekezdésben felsorolt számos irányelvet. E rendelet tehát kifejezetten fenntartja a környezetvédelemre vonatkozó uniós jogi aktusok alkalmazását. Igaz, a 2019/904 irányelv nem tartozik a REACH-rendelet 2. cikkének (4) bekezdésében felsorolt jogszabályok közé. Ezt az irányelvet azonban e rendelet elfogadása után fogadták el. Ezenfelül az „ideértve” kifejezés használata arra utal, hogy az e cikkben szereplő felsorolás nem kimerítő jellegű.
- 62 Másodsor, az sem állapítható meg, hogy a három érintett intézmény köteles lett volna – ha nem is követni a REACH-rendelet 68–73. cikke szerinti korlátozási eljárást, de – legalábbis megvárni a folyamatban lévő korlátozási eljárás eredményét, mielőtt a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalmat elfogadja.
- 63 Ugyanis a Bizottság javára az EUSZ 17. cikk (2) bekezdésével és az EUMSZ 289. cikkel elismert jogalkotás-kezdeménnyezési hatáskör azt vonja maga után, hogy a Bizottság feladata a jogalkotási aktusra vonatkozó javaslat előterjesztéséről való döntés, illetve hogy meghatározza e javaslat tárgyát, célkitűzését és tartalmát (2017. szeptember 6-i Szlovákia és Magyarország kontra Tanács ítélet, C-643/15 és C-647/15, EU:C:2017:631, 146. pont).
- 64 Ezenkívül az EUSZ 14. cikk (1) bekezdésében és az EUSZ 16. cikk (1) bekezdésében a Parlament és a Tanács részére fenntartott jogalkotási hatáskör magában foglalja, hogy a jogalkotási aktus tartalmának meghatározása kizárólag ezen intézmények feladata (2018. június 21-i Lengyelország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-5/16, EU:C:2018:483, 84. pont).
- 65 Következésképpen a Bizottság, a Parlament és a Tanács arra való kötelezése, hogy várják meg a REACH-rendelet 68–73. cikkében előírt korlátozó eljárás eredményét, mielőtt elfogadják az irányelvjavaslatot, illetve az e javaslatba az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalmát beillesztő módosítást, az első intézmény jogalkotás-kezdeménnyezési hatáskörének és az utolsó kettő jogalkotási hatáskörének korlátozását jelentené.
- 66 Harmadszor, a 2019/904 irányelv jogszerűségét nem lehet a REACH-rendelet fényében vizsgálni.
- 67 Az ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi aktus belső jogszerűsége nem vizsgálható egy másik, azonos jogforrási szintű uniós jogi aktus alapján, kivéve azt az esetet, ha azt ez utóbbi jogi aktus alapján fogadták el, vagy ha e két jogi aktus közül az egyik kifejezetten előírja, hogy a másikkal szemben elsőbbséget élvez (2022. február 22-i Stichting Rookpreventie Jeugd és társai ítélet, C-160/20, EU:C:2022:101, 38. pont).
- 68 Márpedig az EUMSZ 289. cikk (1) és (3) bekezdéséből következik, hogy a rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott jogi aktusok jogalkotási aktusnak minősülnek. Ez a helyzet – amint azt a fenti 56. pont említi – a 2019/904 irányelv esetében is. A REACH-rendelet jogi alapja az EK 95. cikk, amely az EK 251. cikkben leírt együttdöntési eljárás alkalmazásáról rendelkezett. Márpedig, mivel az EUMSZ 294. cikkben megállapított rendes jogalkotási eljárás lényegében az együttdöntési

eljárást veszi át (2011. szeptember 6-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács végzés, T-18/10, EU:T:2011:419, 61. pont), a REACH-rendeletet is jogalkotási aktusnak kell tekinteni. Következésképpen a 2019/904 irányelv és a REACH-rendelet azonos jogforrási szintűnek tekintendő (lásd analógia útján: 2022. február 22-i Stichting Rookpreventie Jeugd és társai ítélet, C-160/20, EU:C:2022:101, 38. pont).

- 69 Ezenfelül a 2019/904 irányelvet nem a REACH-rendelet alapján fogadták el.
- 70 Továbbá, mivel a REACH-rendelet 2. cikkének (4) bekezdése – ahogyan az a fenti 61. pontban szerepel – kimondja, hogy azt az uniós környezetvédelmi jogszabályok sérelme nélkül kell alkalmazni, egyértelmű, hogy a REACH-rendelet nem írja elő, hogy elsőbbséget élvez az ilyen jogszabályokkal, így a 2019/904 irányelvvel szemben. Az irányelv sem írja elő, hogy a REACH-rendelet elsőbbséget élvez az irányelv rendelkezéseivel szemben.
- 71 A fenti 59–70. pontokból következik, hogy a három érintett intézmény nem sértette meg a REACH-rendelet 68–73. cikkét.
- 72 E rendelkezések megsértésének hiányában nem szükséges vizsgálni, hogy e jogsértés kellően súlyos-e, ahogyan azt a fenti 42. pontban hivatkozott, az Unió felelőssége megállapításának első feltételével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat előírja.
- 73 A REACH-rendelet 68–73. cikkei semmiképp sem tekinthetők olyan jogi szabályoknak, amelyek célja, hogy jogokat keletkeztessenek magánszemélyek számára.
- 74 E tekintetben a felperesek a REACH-rendelet 69. cikkének (6) bekezdésére hivatkoznak, amely előírja, hogy az ECHA felkéri az összes érintett felet, hogy a dokumentáció közzétételétől számított hat hónapon belül nyújtsák be a dokumentációval és a javasolt korlátozásokkal kapcsolatos észrevételeiket, valamint társadalmi-gazdasági elemzést vagy az ahhoz esetlegesen hozzájáruló információt. A felperesek álláspontja szerint ez a rendelkezés jogot keletkeztet a magánszemélyek számára arra, hogy véleményüket a korlátozás elfogadása előtt figyelembe vegyék.
- 75 Ezenkívül a REACH-rendelet 71. cikkének (1) bekezdése szerint az ECHA felkéri az érintett feleket, hogy nyújtsák be észrevételeiket a társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleménytervezetével kapcsolatban.
- 76 Márpedig igaz, hogy a meghallgatáshoz való jog a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogi szabálynak minősül (2021. október 28-i Vialto Consulting kontra Bizottság ítélet, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 140. pont).
- 77 Ugyanakkor a REACH-rendelet 68–73. cikkében foglalt rendelkezések egyike sem garantálja a szigorú értelemben vett meghallgatáshoz való jogot az érintett felek számára. Különösen az a körülmény, hogy az említett rendelet 69. cikke (6) bekezdésének a) pontja és 71. cikkének (1) bekezdése nyilvános konzultációt ír elő, nem kérdőjelezi meg azt a tényt, hogy sem az ECHA, sem a Bizottság nem köteles e nyilvános konzultáción túlmenően meghallgatni azt a magánszemélyt, akit a REACH-rendelet XVII. mellékletének módosítása érinthet (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2015. szeptember 25-i VECCO és társai kontra Bizottság ítélet, T-360/13, EU:T:2015:695, 81. és 82. pont).
- 78 A jogellenességre vonatkozó első jogalapot ezért el kell utasítani.

2. A jogellenességre vonatkozó második jogalapról, amely az intézményközi megállapodás 12. és 14–16. pontjának kellően súlyos megsértésén alapul

- 79 A jogellenességre vonatkozó második jogalappal a felperesek arra hivatkoznak, hogy a három érintett intézmény – mivel nem végeztek hatásvizsgálatot az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalmával kapcsolatban – megsértette az intézményközi megállapodás 12. és 14–16. pontját. Az irányelvjavaslatot kísérő hatásvizsgálat ugyanis csak a javaslat mellékletének B. részében felsorolt halászeszközökre és egyszer használatos műanyag termékekre terjed ki, amelyek között nem szerepelnek az oxidatív úton lebomló műanyagok. A Parlament és a Tanács megsértette az intézményközi megállapodás 15. pontját, a Bizottság pedig a 16. pontját, mivel nem végeztek hatásvizsgálatot a Parlament által az irányelvjavaslathoz benyújtott módosításról, illetve nem egészítették ki az eredeti hatásvizsgálatot.
- 80 A felperesek elismerik, hogy a Parlamentet és a Tanácsot nem köti a Bizottság által elvégzett hatásvizsgálat, és hogy a három érintett intézmény bizonyos mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak eldöntésében, hogy a Bizottság által benyújtott irányelvjavaslat módosítása esetén szükség van-e további hatásvizsgálatra. Rámutatnak azonban arra, hogy a hatásvizsgálat elmaradása kivételt jelent, főszabálynak annak elvégzése számít. Jelen esetben a három érintett intézménynek hatásvizsgálatot kellett volna végeznie az oxidatív úton lebomló műanyagokra vonatkozóan, mivel nem rendelkeztek elegendő tudományos bizonyítékkal. Következésképpen ezek az intézmények kellően súlyosan megsértették az intézményközi megállapodást, amely jogokat keletkeztet a magánszemélyek számára.
- 81 A Parlament, a Tanács és a Bizottság vitatja a felperesek érveit.
- 82 A felperesek érvelése nem fogadható el. Egyrészt nem sértették meg az intézményközi megállapodást, másrészt annak rendelkezései nem tekinthetők úgy, mint amelyeknek az lenne a célja, hogy jogokat keletkeztessenek magánszemélyek számára.
- 83 E tekintetben a Törvényszék először is megállapítja, hogy a Bizottság elvégezte az irányelvjavaslatának hatásvizsgálatát. Ez a hatásvizsgálat ugyanakkor nem vonatkozik az oxidatív úton lebomló műanyagra.
- 84 Márpedig nem vitatott, hogy a parlamenti módosítás elfogadását nem kísérte ilyen típusú műanyagra vonatkozó hatásvizsgálat.
- 85 Meg kell tehát vizsgálni, hogy az intézményközi megállapodás 12. és 14–16. pontja kötelezte-e a három érintett intézményt vagy azok bármelyikét arra, hogy kifejezetten a Parlament módosítására vonatkozóan hatásvizsgálatot végezzen.
- 86 E pontok megfogalmazásából egyértelműen kitűnik, hogy nem ez a helyzet.
- 87 Az intézményközi megállapodás 12. pontja többek között kimondja, hogy a demokratikus döntéshozatali folyamat keretében a hatásvizsgálatok elősegítik, hogy a Parlament, a Tanács és a Bizottság megalapozott döntéseket hozzon, de nem helyettesítik a politikai döntéseket.
- 88 A megállapodás 13. pontja szerint a Bizottság minden olyan többek között jogalkotási kezdeményezés esetében hatásvizsgálatot végez, amely várhatóan jelentős gazdasági, környezeti vagy társadalmi hatással jár.

- 89 Ugyanezen megállapodás 14. pontja kimondja, hogy a Parlament és a Tanács teljes mértékben figyelembe veszi a Bizottság hatásvizsgálatait.
- 90 Az ítélkezési gyakorlat szerint azonban a hatásvizsgálat nem köti sem a Parlamentet, sem a Tanácsot, következésképpen az uniós jogalkotó továbbra is elfogadhat az e hatásvizsgálat tárgyát képezőktől eltérő intézkedéseket (2016. május 4-i Pillbox 38 ítélet, C-477/14, EU:C:2016:324, 65. pont).
- 91 Ezen túlmenően az intézményközi megállapodás 15. pontja értelmében, az Európai Parlament és a Tanács, amennyiben azt a jogalkotási folyamat szempontjából célszerűnek és szükségesnek ítélik, hatásvizsgálatokat végeznek a Bizottság javaslatára vonatkozó saját érdemi módosításait illetően. Ugyanezen 15. pont szerint az adott intézménynek kell meghatároznia, hogy mi minősül „érdemi” módosításnak.
- 92 Az ítélkezési gyakorlat szerint azonban az intézményközi megállapodás 15. pontja nem ír elő határozott kötelezettséget a Parlament és a Tanács számára. Ez a pont csupán a hatásvizsgálat naprakésszé tételének lehetőségét írja elő, amennyiben a Parlament és a Tanács „azt a jogalkotási folyamat szempontjából célszerűnek és szükségesnek ítéli” (2019. március 13-i Lengyelország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-128/17, EU:C:2019:194, 43. pont).
- 93 Jelen esetben mind a Parlament, mind a Tanács azzal érvel, hogy elegendő tudományos információ állt rendelkezésükre, ezért szükségtelen volt az ilyen naprakésszé tétel. Következésképpen nem kifogásolható, hogy nem végezték el a Parlament módosításának hatásvizsgálatát.
- 94 Ami a Bizottság állítólagos felróható tétlenségét illeti, meg kell jegyezni, hogy az intézményközi megállapodás 16. pontja kimondja, hogy a Bizottság a saját kezdeményezésére vagy a Parlament, illetve a Tanács felkérésére „kiegészítheti” saját hatásvizsgálatát vagy elvégezhet más, általa szükségesnek ítélt elemzési munkát. A 16. pont szövegéből világosan kitűnik, hogy a rendelet nem kötelezi a Bizottságot a hatásvizsgálat naprakésszé tételére. Következésképpen nem kifogásolható, hogy a Parlament módosítására való tekintettel ezt nem tette meg.
- 95 A fentiekből következik, hogy a három érintett intézmény nem sértette meg az intézményközi megállapodás 12. és 14–16. pontját.
- 96 Ilyen jogsértés hiányában nem szükséges megvizsgálni, hogy e jogsértés kellően súlyos-e, ahogyan azt a fenti 42. pontban hivatkozott, az Unió felelőssége megállapításának első feltételével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat előírja.
- 97 Másodsorban, az intézményközi megállapodás 12. és 14–16. pontja semmiképp sem tekinthető úgy, mint amelynek az lenne célja, hogy jogokat keletkeztessen magánszemélyek számára, mivel a hatásvizsgálatok – amint azt a 12. pont megállapítja – arra irányulnak, hogy elősegítsék, hogy a három érintett intézmény megalapozott döntéseket hozzon.
- 98 A jogellenességre vonatkozó második jogalapot ezért el kell utasítani.

3. A jogellenességre vonatkozó harmadik jogalapról, amely az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság általános elvének és az EUMSZ 191. cikknek a kellően súlyos megsértésén, valamint nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapul

- 99 A jogellenességre vonatkozó harmadik jogalapjukkal a felperesek arra hivatkoznak, hogy a 2019/904 irányelv 5. cikkében foglalt tilalom annyiban, amennyiben az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagra is vonatkozik, ellentétes az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében és az EUMSZ 191. cikkben foglalt arányosság általános elvével, és nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapul. Eszerint e tilalom elfogadásával a három érintett intézmény kellően súlyosan megsértett olyan jogszabályokat, amelyek célja, hogy magánszemélyek számára jogokat keletkeztessen.
- 100 Ez a jogalap három részből áll.
- 101 Az első részben a felperesek arra hivatkoznak, hogy a három érintett intézménynek nem állt rendelkezésére az oxidatív úton lebomló műanyag által jelentett kockázatok átfogó tudományos értékelése, és hogy következképpen a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalom önmagában ellentétes az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében és az EUMSZ 191. cikkben foglalt arányosság általános elvével, és nyilvánvaló értékelési hibán alapul.
- 102 A felperesek szerint ezek az intézmények nem hozhattak volna ilyen beavatkozó intézkedést azon bizonyítékok nélkül, amelyeket a REACH-rendelet 68-73. cikkében előírt korlátozó eljárás során gyűjtöttek volna össze. A három érintett intézménynek rendelkeznie kellett volna egy kifejezetten az oxidatív úton lebomló műanyagra vonatkozó hatásvizsgálattal, valamint az ilyen típusú műanyag előnyeire és hátrányaira vonatkozó egyéb tudományos értékeléssel is. Az említett intézmények azáltal, hogy az oxidatív úton lebomló műanyag forgalomba hozatalát ilyen bizonyítékok nélkül tiltották meg, az általa jelentett kockázatokkal kapcsolatban pusztán hipotetikus megközelítést alkalmaztak.
- 103 A felperesek hangsúlyozzák, hogy az a tény, hogy a három érintett intézmény széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik környezetvédelmi kérdésekben, nem mentesíti őket az összes releváns tényező figyelembevételének kötelezettsége alól. Márpedig azok a tudományos tanulmányok, amelyekre ezek az intézmények az ellenkérelmükben hivatkoznak az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalára vonatkozó tilalom elfogadása kapcsán, nem tesznek különbséget az oxidatív úton lebomló és az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagok között, és nem javasolják a második műanyag típus teljes tilalmát. Ezenfelül az említett intézmények különösen nem vették figyelembe a tilalom gazdasági és társadalmi hatásait. Végül, elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a tilalom arányosságának megkérdőjelezéséhez.
- 104 E jogalap második részében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a három érintett intézmény nem, vagy nem megfelelően bizonyította az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalma és a 2019/904 irányelv célja, nevezetesen a környezet és az emberi egészség védelme közötti észszerű kapcsolat meglétét. E tilalom tehát ellentétes az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság általános elvével.
- 105 A felperesek álláspontja szerint az említett irányelv (15) preambulumbekkezdésében szereplő négy állítás egyike sem bizonyított.
- 106 Először is, az az állítás, miszerint az oxidatív úton lebomló műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le, nem alapul semmilyen bizonyítékon, mivel ilyen bizonyítékokat a REACH-rendelet 68–73. cikke szerinti korlátozási eljárás keretében kellett volna szolgáltatni. A tudományos

tanulmányok, amelyekre a három érintett intézmény állítása szerint támaszkodott, nem azt állapították meg, hogy az oxidatív úton lebomló műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le, hanem csupán azt, hogy nincs meggyőző bizonyíték a biológiai lebonthatóságára vonatkozóan. Ráadásul ennek az állításnak ellentmondtak más tudományos tanulmányok és laboratóriumi vizsgálatok, amelyek megállapították, hogy az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag biológiailag megfelelően bomlik le.

- 107 Másodsor, a felperesek szerint téves az az állítás, hogy az oxidatív úton lebomló műanyag nem komposztálható. A három érintett intézmény továbbá nem jelezte, hogy az a körülmény, hogy az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag nem komposztálható, hogyan jelent veszélyt a környezetre vagy az emberi egészségre, illetve hogy ez miért indokolja az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag betiltását, míg a hagyományos műanyag, amely szintén nem komposztálható, nem tiltott.
- 108 Harmadszor, ami azt az állítást illeti, hogy az oxidatív úton lebomló műanyag negatívan befolyásolja a hagyományos műanyag újrafeldolgozását, a tudományos tanulmányok – amelyekre a három érintett intézmény állítása szerint támaszkodott – nem tagadják, hogy lehetséges lenne az oxidatív úton lebomló műanyag újrafeldolgozása, és arra utalnak, hogy stabilizátorok használata lehetővé tenné annak megakadályozását, hogy ez a műanyag típus negatívan befolyásolja a hagyományos műanyag újrafeldolgozását. A felperesek szerint más tanulmányok azt mutatják, hogy az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag ugyanúgy újrafeldolgozható, mint a hagyományos műanyag.
- 109 Negyedszer, az az állítás, miszerint az oxidatív úton lebomló műanyag nem jár bizonyított környezeti haszonnal, nem alapul semmilyen tudományos tanulmányon.
- 110 E jogalap harmadik részében a felperesek lényegében arra hivatkoznak, hogy a forgalomba hozatalra vonatkozó teljes tilalom túllépi az említett irányelv céljának eléréséhez szükséges mértéket, és hogy léteznek más, kevésbé korlátozó intézkedések. Következésképpen ez a tilalom sérti az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság általános elvét.
- 111 E harmadik rész alátámasztására a felperesek előadják, hogy a szóban forgó tilalom alól ki lehetett volna zárni ezt a műanyag típust, meg lehetett volna követelni, hogy valamely elismert szabványnak megfelelően végezzenek el vizsgálatokat a biológiai lebonthatóságának értékelése érdekében, meg lehetett volna követelni, hogy a műanyag olyan jelölést kapjon, amely lehetővé teszi az újrafeldolgozás előtti automatikus kiválogatását, e műanyag tekintetében a 2019/904 irányelv 4., 7., 8. és/vagy 10. cikkében meghatározott nem tiltó intézkedések valamelyikét lehetett volna alkalmazni, illetve olyan címkézést lehetett volna előírni, amely megakadályozza a fogyasztók részéről az összetévesztés kockázatát. A felperesek továbbá előadják, hogy a három érintett intézménynek a forgalomba hozatal egyszerű megtiltása helyett átmeneti időszakot kellett volna előírnia.
- 112 A Parlament, a Tanács és a Bizottság vitatja a felperesek érveit.
- 113 A Törvényszék megjegyzi, hogy míg az EUMSZ 191. cikk megsértésére kizárólag a jogellenességre vonatkozó harmadik jogalap első részében hivatkoznak, addig az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság általános elvének megsértését e jogalap mindhárom részében említik. Következésképpen helyénvaló e három részt összevonni, és megvizsgálni először az EUMSZ 191. cikk megsértését, másodsor pedig az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésének megsértését.

a) Az első részről annyiban, amennyiben az az EUMSZ 191. cikk kellően súlyos megsértésén alapul

- 114 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy – amint azt a fenti 43. pont is jelzi – az uniós jogalkotónak széles mérlegelési jogköre van az EUMSZ 191. és EUMSZ 192. cikk szerinti környezetvédelmi hatáskörök gyakorlása során.
- 115 Ennek megfelelően az uniós bíróság felülvizsgálatának annak vizsgálatára kell korlátozódnia, hogy az ilyen jogkör gyakorlása nem volt-e nyilvánvalóan hibás, vagy nem következtek-e el hatáskörrel való visszaélést, illetve, hogy az uniós jogalkotó nem lépte-e nyilvánvalóan túl a mérlegelési jogkörének határait (2010. július 8-i Afton Chemical ítélet, C-343/09, EU:C:2010:419, 28. pont).
- 116 Ezenfelül az EUMSZ 191. cikk (2) bekezdése szerint az Unió környezetpolitikája többek között az elővigyázatosság elvén alapul. Az EUMSZ 191. cikk (3) bekezdése szerint az Unió az ilyen politika kidolgozása során figyelembe veszi többek között a rendelkezésre álló tudományos és műszaki adatokat.
- 117 Márpedig az elővigyázatosság elvéből következik, hogy amennyiben bizonytalan a kockázatok fennállása vagy mértéke a környezet vagy az emberi egészség tekintetében, védelmi intézkedéseket lehet hozni anélkül, hogy meg kellene várni e kockázatok valószínűségének és súlyosságának teljes bizonyítását. Amikor az elvégzett vizsgálatok eredményeinek nem meggyőző jellege miatt nem állapítható meg teljes bizonyossággal az állítólagos kockázat fennállása vagy mértéke, azonban e veszély bekövetkezése esetén a környezetre vagy az emberi egészségre gyakorolt tényleges káros hatás valószínűsíthetően fennállna, az elővigyázatosság elve igazolja korlátozó intézkedések elfogadását (2021. május 6-i Bayer CropScience és Bayer kontra Bizottság ítélet, C-499/18 P, EU:C:2021:367, 80. pont). Ebben a tekintetben az intézmények nem fogadhatnak el egy tisztán feltételezett kockázati megközelítést, és nem orientálhatják a döntéseiket a „nulla kockázat” szintjéhez (lásd analógia útján: 2003. szeptember 9-i Monsanto Agricoltura Italia és társai ítélet, C-236/01, EU:C:2003:431, 106. pont; 2014. december 12-i Xeda International kontra Bizottság ítélet, T-269/11, nem tették közzé, EU:T:2014:1069, 55. és 56. pont; 2021. március 17-i FMC kontra Bizottság ítélet, T-719/17, EU:T:2021:143, 69. pont).
- 118 Következésképpen, hacsak nem hoz olyan önkényes intézkedéseket, amelyeket az elővigyázatosság elve semmiképpen sem igazol, az illetékes hatóságnak ügyelnie kell arra, hogy az általa hozott intézkedések – még ha megelőző intézkedésekről van is szó – a lehető legkimerítőbb tudományos értékelésen alapuljanak, tekintetbe véve az adott ügy sajátos körülményeit (lásd ebben az értelemben: 2010. július 8-i Afton Chemical ítélet, C-343/09, EU:C:2010:419, 60. pont; lásd még analógia útján: 2014. december 12-i Xeda International kontra Bizottság ítélet, T-269/11, nem tették közzé, EU:T:2014:1069, 57. pont).
- 119 Ezt a tudományos értékelést a rendelkezésre álló legjobb tudományos adatok alapján, független, tárgyilagos és átlátható módon kell elvégezni (lásd analógia útján: 2021. március 17-i FMC kontra Bizottság ítélet, T-719/17, EU:T:2021:143, 70. pont). Az értékelésnek kellően megbízható és hiteles információt kell adnia az illetékes hatóságnak, amely lehetővé teszi számára a feltett tudományos kérdés teljes terjedelmének áttekintését, és lehetővé teszi számára, hogy politikáját az ügy ismeretében határozza meg (lásd analógia útján: 2013. november 14-i ICdA és társai kontra Bizottság ítélet, T-456/11, EU:T:2013:594, 52. pont; 2021. március 17-i FMC kontra Bizottság ítélet, T-719/17, EU:T:2021:143, 71. pont).

- 120 Következésképpen a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt, a forgalomba hozatalra vonatkozó tilalom elfogadása azt feltételezte, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek által jelentett kockázatok lehető legkimerítőbb tudományos értékelése alapján a három érintett intézmény nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül úgy ítélhette meg, hogy a környezetre vagy az emberi egészségre nézve fennáll a kockázat. Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy – a fenti 42. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint – az Unió szerződésen kívüli felelőssége csak akkor merül fel, ha a szóban forgó jogsértés kellően súlyos.
- 121 E tekintetben a Törvényszék úgy véli, hogy a felperesek állításával ellentétben sem az a körülmény, hogy nem végeztek hatásvizsgálatot a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékekre vonatkozóan, sem az, hogy a Bizottság megszüntette a REACH-rendelet 68–73. cikkében előírt korlátozási eljárást, és hogy ezért a három érintett intézménynek nem állt rendelkezésére az ECHA által előkészített dokumentáció, sem a korlátozásra irányuló javaslat, sem a REACH-rendeletben előírt kockázatértékelő bizottság és társadalmi-gazdasági elemzéssel foglalkozó bizottság véleménye, nem jelenti azt, hogy az említett termékeknek a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalmát az általuk okozott kockázatok lehető legkimerítőbb tudományos értékelése nélkül fogadták volna el. A fenti 78. és 98. pontból kitűnik, hogy a fenti intézményeknek az említett tilalom elfogadásához nem kellett ilyen hatásvizsgálatot végezniük, sem pedig a REACH-rendelet 68–73. cikkében előírt eljárást követniük. A fenti 118. és 119. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat követelményeinek teljesítéséhez elegendő, hogy a három érintett intézmény a jogalkotási eljárás során kellően megbízható és hiteles információval rendelkezzen, amely lehetővé teszi számukra a feltett tudományos kérdés teljes terjedelmének áttekintését, és hogy politikájukat az ügy ismeretében határozzák meg, függetlenül az információ eredetétől és formájától.
- 122 Márpedig a 2019/904 irányelv (15) preambulumbekzdése azzal indokolja az irányelv 5. cikkében előírt tilalom kiterjesztését az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékekre, hogy egyrészt az ilyen típusú műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le, és így hozzájárul a környezet mikroműanyag-szennyezéséhez, másrészt nem komposztálható, harmadrészt negatívan befolyásolja a hagyományos műanyag újrafeldolgozását, negyedrészt pedig nem jár bizonyított környezeti haszonnal.
- 123 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy – bár nem végeztek hatásvizsgálatot, és a REACH-rendelet 68-73. cikkében előírt korlátozási eljárást sem folytatták le – e négy állítás mindegyike a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek által jelentett kockázatok lehető legkimerítőbb tudományos értékelésén alapul-e, és hogy ezen értékelés alapján a három érintett intézmény nyilvánvaló értékelési hibák elkövetése nélkül úgy ítélhette meg, hogy a környezetre vagy az emberi egészségre nézve fennáll a kockázat.

1) Azon állításról, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le

- 124 Ami azt az állítást illeti, miszerint a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le, előjáróban meg kell jegyezni, hogy a felek által nem vitatott, a Bizottságnak a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett, az oxidatív úton lebomló műanyagok, többek között az oxidatív úton lebomló műanyag hordtasakok használatának környezeti hatásáról szóló, 2018. január 16-i jelentésében (COM(2018) 35 final; a továbbiakban: a 2018. január 16-i jelentés) szereplő meghatározás szerint a biodegradáció az a folyamat, mely során a

mikroorganizmusok az anyagot a természetben megtalálható elemekre, azaz szén-dioxidra, biomasszára és vízre bontják. Ez végbemehet oxigéndús környezetben (aerob bomlás) vagy oxigénben szegény környezetben (anaerob bomlás) is.

- 125 A három érintett intézmény ellenkérelmében azt állítja, hogy az alábbi bizonyítékokra támaszkodtak annak megállapítása során, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le: a fenti 22. pontban említett Eunomia-tanulmány; a fenti 124. pontban említett, 2018. január 16-i jelentés; az Ellen MacArthur Alapítvány 2017. november 6-i, „Oxo Statement” („oxo-nyilatkozat”) című jelentése (a továbbiakban: oxo-nyilatkozat); S. Deconinck és B. De Wilde által a PlasticsEurope AISBL európai műanyaggyártók szövetsége számára készített, „Benefits and challenges of bio- and oxo-degradable plastics” („A biológiailag és az oxidatív úton lebomló műanyagok előnyei és nehézségei”) című, 2013. augusztus 9-i tanulmány (a továbbiakban: De Wilde-tanulmány), valamint a Loughborough Egyetem (Egyesült Királyság) által az Egyesült Királyság kormányának környezetvédelmi, élelmiszer- és vidékügyi minisztériuma számára készített, „Assessing the Environmental Impacts of Oxo-degradable Plastics Across Their Life Cycle” („Az oxidatív úton lebomló műanyagok környezeti hatásának teljes életciklusra kiterjedő értékelése”) című, 2010. januári tanulmány (a továbbiakban: a Loughborough Egyetem tanulmánya).
- 126 Először is, az Eunomia-tanulmány leszögezi, hogy a tanulmány nem az „oxidatív biológiai úton lebomló” műanyag kifejezést alkalmazza, amelyet a műanyaggyártók arra használnak, hogy termékeiket biológiailag lebomlónak tüntessék fel, hanem inkább a „prooxidáns adalékanyagot tartalmazó” műanyag kifejezést, amely csupán a szóban forgó műanyag fizikai jellemzőjére utal, anélkül, hogy jelezné, hogy az biológiailag lebomló-e.
- 127 Az Eunomia-tanulmányából világosan kitűnik, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiai lebomlása nem lehetséges egy megelőző fázis nélkül, amely során a műanyagot ultraibolya sugárzásnak és hőnek teszik ki. Ennek a megelőző fázisnak az a célja, hogy a műanyag molekulatömegét oxidáció révén csökkentsék, hogy így az részecskékre töredezzon szét. E tanulmányból kitűnik, hogy ezen megelőző fázis nélkül a biológiai lebomlás nem, vagy csak sokkal hosszabb időn belül következik be, mivel a műanyag nem érte el a mikroorganizmusok által történő elfogyasztáshoz szükséges mértékű aprózódást. Mivel a fény és a hő a helyi viszonyoktól függően változik, nagyon nehéz megbecsülni a biológiai lebomláshoz szükséges időt és az aprózódás mértékét. A prooxidáns adalékanyag azonban felgyorsítja a műanyag aprózódását ebben a megelőző fázisban, így az ilyen adalékanyagot tartalmazó műanyag ultraibolya sugárzásnak és hőnek kitéve gyorsabban aprózódik, mint a hagyományos műanyag.
- 128 Ami a következő fázist, azaz a tényleges biológiai lebomlást (mikroorganizmusok általi elfogyasztást) illeti, az Eunomia-tanulmányból az tűnik ki, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag szabad levegőn történő biológiai lebomlása csak részben bizonyított. Bár úgy tűnik, hogy a szabad levegőn az említett műanyag lebomolhat, nem biztos, hogy észszerű időn belül teljesen le is bomlik. Valójában csak laboratóriumi kísérletekben sikerült kielégítő biológiai lebomlást elérni (majdnem teljes lebomlás két év alatt, ami a megfigyelt legrövidebb időtartam). Ilyen biológiai lebomlást soha nem figyeltek meg valós körülmények között. Ezenfelül, ha abból indulunk ki, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagok a szabad levegőn sokkal gyorsabban bomlanak le, mint a hagyományos műanyagok, akkor e biológiai lebomlás alatt a környezetre gyakorolt negatív hatás is annál nagyobb lehet.

- 129 A prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag hulladéklerakóba helyezése során történő biológiai lebomlását illetően az Eunomia-tanulmány arra a következtetésre jut, hogy az a feltételezés, miszerint a biológiai lebomlás nem következik be, megalapozott. E tanulmány szerint, míg a biológiai lebomlás a hulladéklerakó külső rétegeiben, ahol a műanyag oxigénnek van kitéve (aerob biológiai lebomlás) bekövetkezhet, addig a hulladéklerakó mélyebb rétegeiben, ahol kevés az oxigén, a biológiai lebomlásra nem, vagy csak alig kerül sor. Ezekben a mély rétegekben ugyanakkor lehetséges az anaerob biológiai lebomlás. Az anaerob biológiai lebomlás során azonban metán keletkezik, amely 25-ször károsabb üvegházhatású gáz, mint az aerob biológiai lebomlás során keletkező szén-dioxid. A prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag tehát némileg problematikusabb, mint a hagyományos műanyag, mivel ez utóbbival ellentétben üvegházhatású gázok kibocsátására képes.
- 130 Végül az Eunomia-tanulmány szerint a rendelkezésre álló tudományos adatok nem elegendők annak megállapítására, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiailag lebomlik-e a tengeri környezetben. Az említett tanulmány ugyanakkor megemlíti, hogy egyes kísérletek eredményei arra utalnak, hogy tengeri környezetben az ilyen típusú műanyag gyorsabban aprózódik, mint a hagyományos műanyag, de a biológiai lebomlása sokkal lassabb ütemet követ, mint a szárazföldön, szabad levegőn, ami azt jelenti, hogy a részecskék korlátlan ideig vagy kellően hosszú ideig maradhatnak a környezetben ahhoz, hogy komoly károkat okozzanak a környezetnek.
- 131 Másodsor, a 2018. január 16-i jelentés szerint – amely megismétli az Eunomia-tanulmány megállapításait – a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag előzetes hő- és/vagy ultraibolya sugárzásnak való kitettsége szükséges feltétele annak, hogy a későbbi fázisban biológiai lebomlás következzen be. A jelentésből az is kiderül, hogy egyrészt nem lehet bizonyossággal megállapítani, hogy az ilyen típusú műanyag szabad levegőn való biológiai lebomlása a valóságban valóban bekövetkezik. Másrészt, szintén e jelentés szerint a hulladéklerakóban a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiai lebomlása a hulladéklerakó külső rétegeiben lehetséges, de a mélyebb rétegekben – ahol az ilyen típusú műanyag az üvegházhatást okozó gázok szempontjából problémásabb, mint a hagyományos műanyag – nem, vagy csak alig kerül rá sor. Harmadrészt, ugyanez a jelentés megállapítja, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem lehet bizonyossággal kijelenteni, hogy a biológiai lebomlás a tengeri környezetben észszerű időn belül végbemegy, és hogy mindenesetre valószínűleg sokkal lassabb lenne, mint a szárazföldön, szabad levegőn, és jelentős környezeti károkat okozna.
- 132 Márpedig, mind az Eunomia-tanulmány, mind a 2018. január 16-i jelentés a 2019/904 irányelv kidolgozásának és elfogadásának idején a három érintett intézmény rendelkezésére állt. A Bizottság ugyanis 2018. január 16-án, azaz az említett irányelv 2019. június 5-i elfogadását megelőzően nyújtotta be az említett jelentést a Parlamentnek és a Tanácsnak a 2015. április 29-i (EU) 2015/720 európai parlamenti és tanácsi irányelvvvel (HL 2015. L 115., 11. o.) módosított, a csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló, 1994. december 20-i 94/62/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 1994. L 365., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 13. kötet, 349. o.) 20a. cikkének (2) bekezdése alapján. Ami az Eunomia-tanulmányt illeti, ez képezi a 2018. január 16-i jelentés alapját, amely számos alkalommal hivatkozik rá. Ebből következik, hogy ez a tanulmány is a három érintett intézmény rendelkezésére állt 2019. június 5. előtt.
- 133 Harmadszor, az oxo-nyilatkozat megerősíti, hogy nem állapították meg, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag észszerű időn belül biológiailag megfelelően lebomlik. Ez a nyilatkozat, amelyet számos vállalkozás és szakmai szervezet, nem kormányzati szervezet,

intézmény, kutatószervezet, tudós és európai parlamenti képviselő aláírt, az Ellen MacArthur Alapítvány honlapján olvasható, amelynek célja a körforgásos gazdaság előmozdítása. Ebből következik, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagot tévesen a műanyagszennyezés problémájára adott megoldásként tüntetik fel, és észszerű időn belül biológiailag lebomlnak állítják be. Miután a műanyag apró részecskékre töredezett, a biológiai lebomlás a környezeti körülményektől függ, amelyek változóak, és a folyamat gyakran hosszabb ideig, sőt sokkal hosszabb ideig tart, mint néhány hónap vagy akár néhány év. Ez idő alatt a részecskék megmaradnak a környezetben, ami negatív hatással lehet a környezetre és az emberi egészségre.

- 134 Nincs jelentősége annak, hogy az oxo-nyilatkozat 2017. november 6-án közzétett és az előző pontban említett eredeti változatát 2018 júniusában eltávolították az Ellen MacArthur Alapítvány honlapjáról, hogy az alapítvány megvizsgálhassa egy harmadik fél panaszát, és annak sem, hogy a nyilatkozatot módosították, mielőtt 2019 májusában ismét felkerült volna az internetre. A 2019. évi módosítások ugyanis pontosítják e kijelentés tartalmát, de nem változtatják meg annak jelentését.
- 135 Ugyanakkor, az oxo-nyilatkozatot egyrészt közzétették az Ellen MacArthur Alapítvány honlapján, tehát az nyilvános. Másrészt a közzététel – akár az említett nyilatkozat eredeti, akár módosított változatának közzététele – a 2019/904 irányelv 2019. június 5-i elfogadását megelőzően történt.
- 136 Ráadásul a 2018. január 16-i jelentés – amelyről a fenti 132. pontban megállapítottuk, hogy a három érintett intézmény rendelkezésére állt – hivatkozik az oxo-nyilatkozatra.
- 137 Következésképpen úgy kell tekinteni, hogy az oxo-nyilatkozat a 2019/904 irányelv kidolgozása és elfogadása idején nyilvános volt, és ezért a három érintett intézmény hozzáférhetett (lásd ebben az értelemben: 2010. július 8-i Afton Chemical ítélet, C-343/09, EU:C:2010:419, 39. pont).
- 138 Negyedszer, a De Wilde-tanulmány is megerősíti az Eunomia-tanulmány és a 2018. január 16-i jelentés megállapításait a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiai lebomlásáról.
- 139 Ugyanis amint arra a Bizottság rámutat, a De Wilde-tanulmányból kitűnik, hogy bár két cikk – az egyik Jakubowicz, I., Yarahmadi, N., és Arthurson, V., „Kinetics of abiotic and biotic degradability of low-density polyethylene containing prodegradant additives and its effect on growth of microbial communities” („A prooxidáns adalékanyagokat tartalmazó kis sűrűségű polietilén abiotikus és biotikus lebonthatóságának kinetikája és hatása a mikrobiális közösségek növekedésére”) című, 2011 májusában megjelent cikke (a továbbiakban: 2011. évi Jakubowicz-tanulmány), míg a másik Chiellini, E., Corti, A. és Swift, G. „Biodegradation of Thermally-oxidised, Fragmented Low-density Polyethylenes” („Kis sűrűségű polietilén biológiai lebomlása, töredezett és termikusan oxidált állapotban”) című, 2003-as tanulmánya (a továbbiakban: Chiellini és Corti tanulmánya) – az ilyen típusú műanyag jelentős százalékban történő biológiai lebomlásáról számolt be, az összes többi rendelkezésre álló cikk a biológiai lebomlás nem létező vagy (nagyon) alacsony szintjéről számol be. Az említett tanulmány arra a következtetésre jut, hogy az a kérdés, hogy milyen mértékű biológiai lebomlás érhető el a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyaggal, vita tárgyát képezi.
- 140 A felperesek állításával ellentétben pusztán az a tény, hogy a De Wilde-tanulmány 2013 augusztusában készült, nem elegendő annak megállapításához, hogy e tanulmány elavult. E tekintetben a felperesek általános és megalapozatlan állításra szorítkoznak, anélkül hogy hivatkoznának e tanulmány konkrét szakaszaira.

- 141 Továbbá a De Wilde-tanulmány azon megállapítását, miszerint a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag alacsony, vagy akár nem létező biológiai lebomlási szintet ér el, nem lehet érvényteleníteni azzal a körülménnyel, hogy az alapjául szolgáló vizsgálatokat laboratóriumban, nem pedig valós környezetben végezték. Valójában ezt a körülményt az említett tanulmány figyelembe vette. A fenti 127. és 133. pontból többek között kitűnik az is, hogy a környezeti feltételek változóak, és ezért laboratóriumban nehéz reprodukálni őket.
- 142 Végül, a De Wilde-tanulmányt egyrészt közzétették az interneten, amint azt a Bizottság ellenkérelmének lábjegyzetében szereplő hiperlink is bizonyítja, vagyis az nyilvános. Másrészt az Eunomia-tanulmány, amelyről a fenti 132. pontban megállapítást nyert, hogy a 2019/904 irányelv elfogadása előtt a három érintett intézmény számára hozzáférhető volt, a De Wilde-tanulmányra hivatkozik. Ebből következik, hogy – a fenti 137. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően – a De Wilde-tanulmány szintén hozzáférhető volt ezen intézmények számára, amikor az említett irányelvet kidolgozták és elfogadták.
- 143 Ötödször, a Loughborough Egyetem tanulmánya is alátámasztja az Eunomia-tanulmány és a 2018. január 16-i jelentés megállapításait a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiai lebomlását illetően.
- 144 Amint ugyanis a Parlament rámutat, az említett tanulmány szerint az ilyen típusú műanyag részecskékre történő szétöredezése a környezeti körülményektől függ, ezért lehetetlen megbecsülni a szükséges időt, de úgy tűnik, hogy a szabad levegőn és az Egyesült Királyságban uralkodó körülmények között két és öt év közötti időtartamot vesz igénybe. Ugyanezen tanulmány szerint a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiai lebomlása, amely csak az említett aprózódás után következhet be, nagyon lassan megy végbe, így a „biológiailag lebomló” kifejezés gyakorlatilag értelmetlen, hacsak nem szerepel mellette a biológiai lebomlás mértéke és a lebomlás körülményei, lehetőleg egy széles körben elismert szabványhoz viszonyítva. A Loughborough Egyetem tanulmánya további vizsgálatokat javasol annak megállapítására, hogy bekövetkezik-e a teljes biológiai lebomlás, és ha igen, mennyi időn belül.
- 145 A felperesek állításával ellentétben pusztán abból a tényből, hogy a Loughborough University tanulmánya 2010 januárjában készült, nem lehet arra következtetni, hogy az elavult. E tekintetben a felperesek csupán egy általános állítást tesznek, anélkül hogy pontosítanák, hogy e tanulmány mely szempontjai elavultak, és anélkül, hogy állításuk alátámasztására bármilyen bizonyítékot szolgáltatnának. Ráadásul az a tény, hogy a Loughborough Egyetem tanulmányára számos alkalommal hivatkoznak a 2017 áprilisában készült Eunomia-tanulmányban, épp ellenkezőleg, inkább arra utal, hogy az még mindig releváns.
- 146 Továbbá a Loughborough Egyetem tanulmányának a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiai lebomlását övező bizonytalanságra vonatkozó megállapítását nem lehet megkérdőjelezni az „OPA-válasz a Loughborough-jelentésre” című dokumentummal, amelyet a felperesek a Parlamenthez és a Tanácshoz intézett válaszuk mellékleteként nyújtottak be. E dokumentum szerint az említett tanulmány összekeverte az oxidatív biológiai úton történő lebomlást a hidro-biodegradációval.
- 147 Emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jogban, a fellebbezési eljárásokban a bizonyítékok szabad mérlegelésének elve érvényesül, és hogy az egyetlen kritérium, amelyet a benyújtott bizonyítékok bizonyító erejének mérlegelése során meg kell vizsgálni, a bizonyítékok hitelessége. Emellett valamely dokumentum bizonyító erejének értékelésekor ellenőrizni kell az abban szereplő információ valószínűségét, és figyelembe kell venni többek között a dokumentum eredetét,

készítésének körülményeit és címzettjét, valamint fel kell tenni a kérdést, hogy tartalma alapján értelmesnek és megbízhatónak tűnik-e (2019. május 16-i GMPO kontra Bizottság ítélet, T-733/17, EU:T:2019:334, 60. pont).

- 148 Márpedig – amint arra a Parlament cáfolat nélkül rámutat – a fenti 146. pontban említett dokumentumot az Oxidatív Biológiai Úton Lebomló Műanyagokkal Foglalkozó Szövetség (OPA) készítette, amelynek egyedüli aktív vezetője a pénzügyi igazgató és a Symphony Environmental igazgatója. Ezenfelül a dokumentumhoz nem csatoltak semmilyen bizonyítékot az abban foglalt állítások alátámasztására.
- 149 Következésképpen a szóban forgó dokumentumnak csekély bizonyító ereje van (lásd analógia útján: 2017. március 14-i Bank Tejarat kontra Tanács ítélet, T-346/15, nem tették közzé, EU:T:2017:164, 85. és 86. pont).
- 150 Végül, a Loughborough Egyetem tanulmánya egyrészt elérhető az Egyesült Királyság kormánya környezetvédelmi, élelmiszer- és vidékügyi minisztériumának honlapján. Másrészt az említett tanulmányra számos alkalommal hivatkozik az Eunomia-tanulmány, amelyről a fenti 132. pontban megállapítottuk, hogy a 2019/904 irányelv elfogadása előtt a három érintett intézmény rendelkezésére állt. Ebből következik, hogy a fenti 137. pontban hivatkozott ítélezési gyakorlatnak megfelelően a Loughborough Egyetem tanulmánya is az említett intézmények rendelkezésére állt.
- 151 A fenti 124–150. pontokból következik, hogy a 2019/904 irányelv kidolgozásának és elfogadásának idején a három érintett intézmény átfogó tudományos értékeléssel rendelkezett annak kockázatáról, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le, és hogy nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül megalapozottnak tekinthették e kockázatot.
- 152 Ezt a megállapítást nem lehet megkérdőjelezni a felperesek azon érvelésével, hogy az Eunomia-tanulmány, a 2018. január 16-i jelentés és az oxo-nyilatkozat nem veszi figyelembe az oxidatív úton lebomló és az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagok közötti különbséget. A fenti 14. pontban foglaltak szerint az utóbbi műanyag sokkal gyorsabb biológiai lebomlását, és következésképpen az oxidatív úton lebomló és az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagok közötti különbségtétel meglétét a felperesek szerint több bizonyíték is alátámasztja, amelyeket a három érintett intézmény – a felperesek kifogása szerint – nem vett figyelembe. A szóban forgó bizonyítékok a következők: először is a felperesek vezérigazgatója 2020. december 16-i nyilatkozatának 23. és 24. pontja (a továbbiakban: a felperesek vezérigazgatójának nyilatkozata); másodszer, az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagok technológiájáról szóló, 2018. november 2-i vélemény (a továbbiakban: 2018. november 2-i vélemény); harmadszor a Queen Mary University of London által készített, „Microbial Degradation of Plastic in Aqueous Solutions demonstrated by CO₂ Evolution and Quantification” („A műanyag vizes oldatokban való mikrobiális lebomlása, amely a CO₂ fejlődése és számszerűsítése által bizonyított”) című, 2020-ban közzétett tanulmány (a továbbiakban: az Queen Mary University tanulmánya); negyedszer, a Laboratoire d’Océanographie microbienne de Banyuls-sur-Mer (Franciaország) 2020. szeptember 4-i jelentése; ötödször, Ignacy Jakubowicz 2017. augusztus 21-i válasza a Ellen MacArthur Alapítványnak a műanyagokban található oxo- és fotodegradálható adalékanyagokról szóló dokumentumára (a továbbiakban: Jakubowicznak az Ellen MacArthur Alapítványnak adott válasza); hatodszer, a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársának 2021. június 23-i nyilatkozata (a továbbiakban: Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársának nyilatkozata), és hetedszer, a Laboratoire Océanographie

Microbienne de Banyuls-sur-Mer által készített, „Degradation, Biodegradation and toxicity of Oxo-biodegradable Plastics in the oceans” („Az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagok lebomlása, biológiai lebomlása és toxicitása az óceánokban”) című, 2021. március 10-i tanulmány (a továbbiakban: Oxomar-tanulmány).

- 153 Először is, ami a felperesek vezérigazgatója nyilatkozatának 23. és 24. pontját illeti, a vezérigazgató a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiai lebomlásával kapcsolatban azt állítja, hogy a három érintett intézmény nem bizonyította, hogy ez a fajta műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le; hogy a forgalomba hozatal teljes tilalma ezért nem indokolt; hogy az említett intézmények nem értékelték kellőképpen a beavatkozásuk gazdasági, társadalmi és környezeti következményeit, és hogy nem bizonyították, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek a strandokon valóban a leggyakrabban előforduló hulladékok közé tartoznak. A felperesek vezérigazgatója arra is rámutat, hogy a három érintett intézmény nem vette figyelembe az ECHA véleményét, amely nem volt meggyőződve arról, hogy az említett műanyag mikroműanyagokra töredeznek.
- 154 Valamely jogi aktus jogszerűségét azonban az aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek függvényében kell elbírálni. Közelebbről a jogi aktus kibocsátójának összetett értékeléseit kizárólag az értékelés időpontjában rendelkezésre álló adatok alapján kell vizsgálni (lásd analógia útján: 2018. szeptember 11-i Apimab Laboratoires és társai kontra Bizottság ítélet, T-14/16, nem tették közzé, EU:T:2018:524, 124. és 137. pont).
- 155 Ennek megfelelően nem róható fel a három érintett intézménynek, hogy nem vették figyelembe a felperesek vezérigazgatójának nyilatkozatát, amelyet kifejezetten a jelen keresethez készítettek, és amely ezért a 2019/904 irányelv elfogadását követően született.
- 156 Ráadásul a szóban forgó nyilatkozatot a felperesek vezérigazgatója adta. Következésképpen, a fenti 147 és 149. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, a nyilatkozatot tevő személy nem tekinthető a felperesektől függetlennek, így a nyilatkozatnak csekély a bizonyító ereje.
- 157 Igaz, állításai alátámasztására a felperesek vezérigazgatója három, a nyilatkozatához csatolt dokumentumra hivatkozik, nevezetesen egyrészt az Eunomia Research & Consulting által készített, „Analysis of Branded Items found on UK Beaches” („Az Egyesült Királyság strandjain talált, márkajelzéssel ellátott termékek elemzése”) című, 2019. május 9-én kelt tanulmányra, másrészt az ECHA egyik tisztviselője által a felpereseknek küldött, 2018. október 30-án kelt e-mailre, harmadrészt pedig a fenti 35. és 55. pontban hivatkozott, 2019. április 30-i levélre.
- 158 A fenti 157. pontban hivatkozott tanulmányt illetően a felperesek vezérigazgatója azt állítja, hogy a tanulmány az Egyesült Királyság strandjain talált hulladékok között nem mutatott ki olyan műanyagból készült terméket, amely prooxidáns adalékanyagot tartalmazott. Meg kell azonban jegyezni, hogy a tanulmány egyetlen célja a strandokon található különböző tárgyak márkajelzéseinek azonosítása volt annak megállapítása érdekében, hogy mely vállalkozások hozták forgalomba ezeket a tárgyakat. Következésképpen ez a tanulmány nem határozza meg, hogy a talált tárgyak adott esetben milyen típusú műanyagból készültek.
- 159 A fenti 157. pontban említett e-mailt illetően elegendő megjegyezni, hogy az illető ügynökség azt állítja benne, hogy „egyelőre nincs meggyőződve arról, hogy mikroműanyagok képződnek” a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból – pontosítva, hogy a „mikroműanyagok” kifejezés általában 5 mm-nél kisebb részecskékre utal, amelyek inkább felhalmozódnak a környezetben, minthogy észszerű időn belül biológiailag lebomlanának. Következésképpen ez az

e-mail nem tekinthető az ECHA határozott álláspontjának. Ellenkezőleg, mivel az ECHA azt jelzi az e-mailben, hogy több időre lenne szüksége annak megállapításához, hogy a beérkezett információk bizonyítják-e a mikroműanyagok kialakulását, és további információkat kíván kérni a felperesektől, az e-mail rávilágít az ECHA e tekintetben fennálló kételyeire.

- 160 A 2019. április 30-i levéllel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy ebben a Bizottság arra kéri az ECHA-t, hogy szüntesse meg a REACH-rendelet 68–73. cikke alapján indított korlátozási eljárást. E levél azonban nem tekinthető a Bizottság tudományos adatok beszerzése iránti érdektelensége jelének, mivel – amint az a fenti 121. pontból kitűnik – a Bizottság más forrásokból is gyűjthet tudományos adatokat.
- 161 Következésképpen a három érintett intézménynek nem róható fel, hogy nem vették figyelembe a felperesek vezérigazgatója által benyújtott nyilatkozat 23. és 24. pontját.
- 162 Másodszor, a 2018. november 2-i véleményt illetően a felperesek azt állítják, hogy az abban hivatkozott bizonyítékokra támaszkodnak. Ezek között szerepel egyrészt a M. Eyheraguibel és társai által készített, „Characterisation of oxidised oligomers from polyethylene films by mass spectrometry and NMR spectroscopy before and after biodegradation by a Rhodococcus rhodochrous strain” („A polietilén fóliákban lévő oxidált oligomerek jellemzése tömegspektrometriával és NMR-spektroszkópiával a Rhodococcus rhodochrous törzs általi biológiai lebomlás előtt és után”) című, 2017. május 23-i tanulmány, amely egy prooxidáns adalékanyagot tartalmazó nagy sűrűségű polietilén minta esetében 95%-os biodegradációs arányt állapított meg, miután a minta 240 napig egy meghatározott talajbaktériumnak volt kitéve. Másrészt a 2018. november 2-i vélemény szerint a Dussud és társai által készített, „Colonisation of Non-biodegradable and Biodegradable Plastics by Marine Organisms” („Tengeri organizmusok megtelepedése biológiailag nem lebomló és biológiailag lebomló műanyagokon”) című, 2018. július 18-i tanulmány arra a következtetésre jut, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagmintákon való megtelepedés 6 hetes, bizonyos tengeri baktériumokkal való érintkezést követően 30-szor nagyobb, mint a hagyományos műanyagmintákon való megtelepedés.
- 163 Mindazonáltal a keresetlevél szövegének egyes pontjait ugyan alátámaszthatják és kiegészíthetik a csatolt iratok meghatározott részeire történő hivatkozások, a más, akár a keresetlevélhez mellékelte iratokra való általános hivatkozás nem pótolhatja a jogi érvelés azon lényegi elemeinek hiányát, amelyeknek az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikke és az eljárási szabályzat 76. cikkének d) pontja értelmében a keresetlevélben kell szerepelniük. Így nem a Törvényszéknek kell a mellékletekben megkeresnie és azonosítania azokat a jogalapokat és érveket, amelyek a kereset alapját képezhetik, mivel a mellékleteknek pusztán bizonyító és kiegészítő szerepük van (2014. szeptember 11-i MasterCard és társai kontra Bizottság ítélet, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40. és 41. pont; 2020. október 15-i Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals kontra Bizottság ítélet, T-307/18, nem tették közzé, EU:T:2020:487, 239. pont).
- 164 A jelen ügyben a keresetlevélben a 2018. november 2-i véleményre való egyetlen hivatkozás egy lábjegyzetben található, amely az e véleményt tartalmazó 14 oldalas mellékletre utal. A lábjegyzetben a felperesek csupán a következőket állapítják meg: „[I]ásd például a [2018. november 2-i véleményben] hivatkozott bizonyítékokat”. A felperesek ugyanebben a lábjegyzetben még annyit jegyeznek meg, hogy ez a vélemény megerősíti azt a meggyőződésüket, hogy „az 5. cikkben foglalt tilalom téves és/vagy nem kellően megalapozott alapon nyugszik, amennyiben az az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagokra is vonatkozik”, illetve, hogy a vélemény kiemeli „azokat a kérdéseket, amelyeket figyelembe kellett volna venni”. A

- Parlamenthez, a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett válaszukban a felperesek vagy a 2018. november 2-i véleményt tartalmazó mellékletre való általános hivatkozásra, vagy az említett vélemény hat oldalára való hivatkozásra szorítkoznak, anélkül, hogy meghatároznák, hogy e hat oldalon melyik érv a releváns.
- 165 Ezenfelül, mivel a véleményt egy tudományos képzettséggel nem rendelkező ügyvéd készítette, az a fenti 119. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében nem tekinthető a rendelkezésre álló legjobb tudományos ismeretek közé tartozónak. Ezen túlmenően, bár az említett ügyvéd azt állítja, hogy arra ösztönözték, hogy független bíróként járjon el, és a véleményének megfogalmazásakor fejezze ki fenntartásait is, tény, hogy a Symphony Environmental Technologies bízta meg és díjazta őt e vélemény megfogalmazásáért. Következésképpen a fenti 147. és 149. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a szóban forgó vélemény csekély bizonyító erejűnek tekinthető.
- 166 Ez annál is inkább így van, mivel a 2018. november 2-i véleményben hivatkozott bizonyítékokat nem csatolták a vélemény mellékleteként. A második tanulmány, a Dussud és társai tanulmánya nem szerepel a dokumentációban, míg az első, vagyis az Eyheraguibel és társai tanulmánya csak azért szerepel, mert a felperesek a válaszadási szakaszban benyújtották. Ezért nem lehetséges pontosan ellenőrizni e vélemény megbízhatóságát.
- 167 Következésképpen a három érintett intézménynek nem róható fel, hogy nem vették figyelembe a 2018. november 2-i véleményt.
- 168 Harmadszor, ami a Queen Mary University tanulmányát illeti, a felperesek a tanulmány egy passzusára hivatkoznak, amely szerint az ilyen típusú műanyag vizes oldatban 90-szer gyorsabban lebomlik, mint a hagyományos műanyag.
- 169 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Queen Mary University tanulmánya azt állítja, hogy egy új módszert alkalmazott a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagminta biológiai lebomthatóságának vizsgálatára. Az új módszer nem abban áll, hogy a mintát a földbe helyezik, azaz olyan közegbe, amelyben sem a baktériumok koncentrációja, sem az ott lévő baktériumtípus nem ismert, hanem abban, hogy a mintán egy meghatározott baktériumot helyeznek el. E módszert alkalmazva a Queen Mary University azt állítja, hogy megállapította, hogy egy ilyen minta, amelyet 450 órán keresztül ultraibolya sugárzásnak, majd egy meghatározott talajbaktériumnak tettek ki, 35 nap elteltével 90-szer nagyobb biológiai lebomlást mutatott, mint egy ugyanilyen kezelésnek alávetett hagyományos műanyagminta.
- 170 A három érintett intézmény azonban figyelembe vette, ha nem is a Queen Mary University tanulmányát, amely akkor még nem állt rendelkezésre, de legalábbis annak tartalmát. Az Eunomia-tanulmány ugyanis a Queen Mary University tanulmányának egyik szerzője, Dr. R. Rose által szolgáltatott információkra hivatkozik. E tekintetben az Eunomia-tanulmány rámutat arra, hogy a Queen Mary University által alkalmazott módszer messze áll attól, hogy egyhangúlag elfogadták volna, és nem biztos, hogy az egyetem által laboratóriumban megfigyelt eredmények valós helyzetben is elérhetők.
- 171 Ráadásul a Queen Mary University tanulmánya a 2019/904 irányelv elfogadását követően született, mivel 2019 augusztusában készült, és 2020-ban tették közzé. Ezért a fenti 154. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a három érintett intézménynek nem róható fel, hogy nem vették figyelembe ezt a tanulmányt.

- 172 Negyedszer, ami a Banyuls-sur-Mer laboratórium jelentését illeti, a felperesek rámutatnak, hogy a jelentés megállapítja, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag, különösen az, amelyet a felperesek állítanak elő, a tengeri környezetben sokkal hatékonyabban bomlik le biológiailag, mint a hagyományos műanyag.
- 173 A Banyuls-sur-Mer laboratórium 2020. szeptember 4-én kelt jelentése azonban a 2019/904 irányelv elfogadása után készült. Következésképpen, azt a fenti 154. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a három érintett intézmény nem vehette figyelembe. Ráadásul ez a jelentés nem egy tudományos tanulmány, amely az elvégzett vizsgálatok eredményeit írja le, hanem egy másfél oldalas dokumentum, amely egy Oxomar nevű projektet mutat be.
- 174 Ötödször, a felperesek Jakubowicznak, a Research Institutes of Sweden (RISE) docensének az Ellen MacArthur Alapítványnak adott válaszára hivatkoznak. Véleménye szerint „[a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag] lebomlási folyamata nem egyszerűen aprózódást jelent, hanem az anyag szerves átalakulását[:] a nagy molekulatömegű polimer monomer és oligomer részecskékre bomlik, a szénhidrogén molekulák oxigéntartalmú molekulákká válnak, amelyek biológiailag fogyaszthatók”.
- 175 E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy Jakubowicz válasza az Ellen MacArthur Alapítványnak egy másfél oldalas egyszerű nyilatkozat, amely nem hivatkozik semmilyen tudományos tanulmányra. Még ha feltételezzük is, hogy – amint arra a Bizottság rámutat – ez a válasz két korábbi cikken, nevezetesen Jakubowicz 2011-es tanulmányán, valamint Chiellini és Corti tanulmányán alapul, a fenti 139. pontban megjegyeztük, hogy a De Wilde-tanulmány szerint az e két cikkben kifejtett vélemény egyedinek számít. Ráadásul az Eunomia-tanulmányban is megfelelő módon szerepelnek ezek a cikkek.
- 176 Következésképpen a három érintett intézménynek nem róható fel, hogy nem vették figyelembe Jakubowicznak az Ellen MacArthur Alapítványhoz intézett választát.
- 177 Hatodszor, ami a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársának nyilatkozatát illeti, először is a felperesek e nyilatkozatra hivatkoznak annak érdekében, hogy válaszoljanak a három érintett intézmény által az ellenkérelmükben előadott bizonyítékokra, vagyis annak megállapítása érdekében, hogy van különbség az oxidatív úton lebomló műanyag és az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag között. A Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársa először is megjegyzi, hogy az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN) által kidolgozott és az Eunomia-tanulmányban hivatkozott TR 15351 szabvány megkülönbözteti az oxidatív úton történő lebomlást, amelyet „a makromolekulák oxidatív hasadásából eredő lebomlásként” határoz meg, a oxidatív biológiai úton történő lebomlástól, amelyet „oxidatív és sejtközvetített jelenségekből eredő, egyidejűleg vagy egymás után bekövetkező lebomlásként” határoz meg. Másodszor, az oxidatív úton lebomló műanyag kémiai összetétele különbözik az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagétól, mivel az utóbbiban található prooxidáns adalékanyag lehetővé teszi, hogy megfeleljen a TR 15351 szabványban szereplő oxidatív biológiai úton történő lebomlás meghatározásának. Harmadszor, bár az oxidatív biológiai úton történő lebomlásra vonatkozóan nincs európai szabvány, különböző nemzeti szabványok és módszerek különbséget tesznek az oxidatív úton lebomló és az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagok között. Negyedszer, különböző tudósok is megerősítik e különbség fennállását.

- 178 Másodsorban, a felperesek e nyilatkozatra hivatkoznak annak megállapítása érdekében, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiailag lebomló. A Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársa először is azzal érvel, hogy az Eunomia-tanulmány elismeri, hogy a döntő kérdés nem az, hogy az ilyen típusú műanyag biológiailag teljesen lebomlik-e, hanem az, hogy az ehhez szükséges idő elfogadhatónak tekinthető-e. Másodsorban, a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiai lebonthatóságát számos bizonyíték igazolja. Harmadszor, a biológiai lebomlást nem lehet valós környezetben vizsgálni, és a laboratóriumi körülmények általában kevésbé kedvezőek a biológiai lebomlás szempontjából, mint a valós körülmények. Negyedszer, különböző tanulmányok bizonyítják az említett műanyag biológiai lebonthatóságát tengeri környezetben.
- 179 Megjegyzendő, hogy a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársának nyilatkozata az egyik felperesnek a d2w termékért felelős alkalmazottjától származik, azt a felperesek kérésére és kifejezetten a jelen kereset céljára adták, és az a felperesek érdekeinek védelmét szolgálja. Ezért a fenti 147. és 149. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlattal összhangban a nyilatkozatnak csekély bizonyító ereje van. Ezenfelül, mivel e nyilatkozatot a 2019/904 irányelv elfogadását követően szolgáltatották, a fenti 154. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, a három érintett intézménynek nem róható fel, hogy nem vették azt figyelembe.
- 180 Igaz, a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársának állításait a nyilatkozatához csatolt mellékletek támasztják alá, és hogy a felperesek válaszukban e mellékletek közül háromra hivatkoznak, nevezetesen: egyrészt az Intertek laboratórium által az ECHA számára készített, „Oxo-biodegradable plastics and the microplastics: towards a logical approach” („Oxidatív biológiai úton lebomló műanyagok és a mikroműanyagok: egy logikus megközelítés felé”) című, 2018. május 24-i jelentésre (a továbbiakban: Intertek laboratóriumi jelentés); másrészt egy tudományos munkatárs által írt, „Evidence in Response to the UK Government’s July 2019 Call for Evidence on Standards for Bio-Based, Biodegradable, and Compostable Plastics” („A brit kormány 2019. júliusi, a bioalapú, biológiailag lebomló és komposztálható műanyagokra vonatkozó szabványokról szóló felhívására válaszul adott bizonyítékok”) című, 2019. október 7-i hozzászólásra (a továbbiakban: 2019. október 7-i hozzászólás), és harmadrészt az Eurofins laboratórium által 2017. július 25-én elvégzett vizsgálat eredményére (a továbbiakban: 2017. július 25-i Eurofins laboratóriumi vizsgálat).
- 181 A Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársa nyilatkozatához csatolt e három melléklet közül azonban egyik sem támasztja alá érdemben a felperesek érvelését.
- 182 Ami az Intertek laboratóriumi jelentést illeti – amely többek között megállapítja, hogy „bármilyen legyen is a lebomlás sebessége [az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag esetében], az nagyobb, mint a hagyományos műanyagé”, és hogy „az eddig elvégzett néhány vizsgálat eredményei közötti különbségek fokozati jellegűek” –, meg kell jegyezni, hogy ez a jelentés a Symphony Environmental felkérésére készült. Következésképpen, a fenti 147. és 149. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az említett jelentés csak csekély bizonyító erejűnek tekinthető.
- 183 Ami a 2019. október 7-i hozzászólást illeti, amely arra a következtetésre jut, hogy „[a] mikroműanyagok képződése nagy valószínűséggel nem fordul elő az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagok esetében”, meg kell jegyezni, hogy az a 2019/904 irányelv elfogadását követően készült. A fenti 154. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint nem róható fel az intézményeknek, hogy ezt nem vették figyelembe. Mindenesetre a 2019. október 7-i hozzászólás

nem egy tudományos tanulmány, amely vizsgálatok eredményeit mutatja be, hanem egy egyszerű, hat oldalas nyilatkozat, amelyet az Egyesült Királyság kormányának a bioalapú, biológiailag lebomló és komposztálható műanyagokra vonatkozó szabványokról szóló felhívására válaszul írtak.

- 184 Ami a 2017. július 25-i Eurofins laboratóriumi vizsgálatot illeti, amelyet a felperesek d2w mesterkeveréket tartalmazó műanyagmintán végeztek, az 88,86%-os biológiai lebomlási arányt mutat, amelyet 121 nap alatt értek el. Hangsúlyozni kell azonban, hogy a műanyag mikroorganizmusok általi aprózódása és elfogyasztása a környezeti feltételektől függ. Márpedig, amint az különösen a fenti 127. és 133. pontokból kitűnik, ezek a feltételek változóak, és nem felelnek meg egy laboratóriumban végzett vizsgálat feltételeinek. Következésképpen az a tény, hogy a laboratóriumban 88,86%-os biológiai lebomlási arányt értek el, nem jelenti azt, hogy ugyanez az arány ugyanezen idő alatt valós körülmények között is elérhető lesz.
- 185 Ennek megfelelően a három érintett intézménynek nem róható fel, amiért nem vette figyelembe a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársának nyilatkozatát, az Intertek laboratóriumi jelentést, a 2019. október 7-i hozzájárulást és az 2017. július 25-i Eurofins laboratóriumi vizsgálatot.
- 186 Hetedszer, ami a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársának nyilatkozatához csatolt Oxomar-tanulmányt illeti, annak szerzői arra a következtetésre jutottak, hogy léteznek bizonyítékok arra nézve, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag a tengeri környezetben biológiailag lebomlik. Azt azonban nem tudják, hogy ez a biológiai lebomlás teljes-e.
- 187 A 2021. március 10-én kelt Oxomar-tanulmány ugyanakkor a 2019/904-es irányelv elfogadása után készült. A fenti 154. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint a három érintett intézménynek nem róható fel, hogy ezt nem vették figyelembe.
- 188 Az említett tanulmány továbbá nem bizonyítja, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag a tengeri környezetben 2 éven belül biológiailag teljesen lebomlik. Ezért nem tekinthető úgy, hogy a tanulmány cáfolja különösen az Eunomia-tanulmány e pontra vonatkozó megállapításait.
- 189 Végül meg kell jegyezni, hogy a fenti 152. pontban említett érvelésük alátámasztására a felperesek azt is állítják, hogy a műanyagok biológiai lebomthatóságának vizsgálatára Európában leginkább használt szabvány, nevezetesen az EN 13432 nem releváns a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagok esetében.
- 190 E tekintetben a felperesek nem állítják, hogy a d2w mesterkeveréküket tartalmazó műanyag megfelel az EN 13432 szabványnak, amely az Eunomia-tanulmány szerint az aerob lebomlás tekintetében legalább 90%-os szén-dioxiddá és biomasszává történő átalakulási arányt ír elő legfeljebb 6 hónapos időtartam alatt.
- 191 Állításuk szerint az EN 13432 szabvány egy műanyagminta biológiai lebomlását értékeli meghatározott körülmények között, nevezetesen az ipari komposztálás körülményei között. A felperesek ebből arra a következtetésre jutottak, hogy mivel a d2w mesterkeveréket tartalmazó műanyagot nem komposztálásra tervezték és nem komposztálhatóként forgalmazzák, az EN 13432 szabvány nem releváns a biológiai lebomlásának értékelése szempontjából. Az ASTM D

6954 amerikai szabványt kell használni az ilyen típusú műanyag biológiai lebomlásának mérésére, amelyet a szabad levegőn – nem pedig az ipari komposztálás különleges körülményei között – történő biológiai lebomlásra terveztek.

- 192 Igaz, hogy az Eunomia-tanulmány szerint uniós szinten nem egy, hanem több szabvány is létezik a műanyagok biológiai lebomthatóságának értékelésére, ezek közül néhány egyszerű módszer, néhány nemzeti módszer, és ezek folyamatosan fejlődnek.
- 193 Az is igaz, hogy mivel minden egyes közeg (ipari komposztálás, édesvíz, tengeri környezet, talaj és hulladéklerakó) saját feltételekkel rendelkezik, az egyik közegben történő biológiai lebomlás mérésére szolgáló szabványok nem teszik lehetővé annak mérését más közegekben. Az Eunomia-tanulmány például azt jelzi, hogy a komposztálással történő biológiai lebomlásra vonatkozó szabványok, amelyek közé tartozik az EN 13432 szabvány is, különböznek az édesvízben, tengeri környezetben vagy talajban történő biológiai lebomlás mérésére szolgáló szabványoktól, valamint a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag lebomlásának mérésére szolgáló szabványoktól. Ez utóbbiakat a közelmúltban fejlesztették ki. Ezek közé tartozik az ASTM D 6954 amerikai szabvány, a BS 8472:2011 brit szabvány és az AC T 51-808 francia szabvány. Ugyanez a tanulmány rámutat arra, hogy a kifejezetten a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag lebomlását mérő szabványok kifejlesztése azzal a körülménnyel magyarázható, hogy a többi szabvány egyike sem követeli meg a minta előzetes ultraibolya sugárzásnak és/vagy hőnek való kitettségét, míg ilyen előzetes kitettség nélkül szinte biztos, hogy a minta nem bomlik le biológiailag.
- 194 Az Eunomia-tanulmány azt is megállapítja, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagot a gyártók – az EN 13432 szabvánnyal összhangban – nem forgalmazzák komposztálhatóként, hanem éppen ellenkezőleg, azt állítják, hogy az nem alkalmas komposztálásra.
- 195 Végül, amikor az egyik pervezető intézkedés kapcsán megkérdezték őket, a három érintett intézmény egyetértett abban, hogy az EN 13432 szabvány releváns a műanyag ipari komposztálással történő biológiai lebomlásának értékelése tekintetében, de a tervezett felhasználástól függően más szabványok is relevánsak lehetnek a biológiai lebomlás értékelésére.
- 196 Amint azonban az Eunomia-tanulmány rámutat, a komposztálás az egyetlen olyan környezet, amelynek körülményei megfelelő módon reprodukálhatók a laboratóriumban, mivel ez egy ipari folyamat, és mint ilyen, ellenőrzött. Következésképpen, ami az egyéb környezeteket illeti, a laboratóriumi vizsgálatok eredményei nem feltétlenül reprodukálhatók valós körülmények között. Így, még ha egy prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagmintát az ipari komposztálástól eltérő körülmények között, az EN 13432-től eltérő szabvány, például az ASTM D 6954 szerint vizsgálnának is annak biológiai lebomlásának értékelése céljából, a laboratóriumban elvégzett vizsgálat eredménye nem feltétlenül lenne reprodukálható valós körülmények között. Amint azt a fenti 184. pontban jeleztük, bár az Eurofins laboratórium által 2017. július 25-én elvégzett vizsgálatról készült jegyzőkönyv szerint a d2w mesterkeveréket tartalmazó műanyagminta megfelel az ASTM D 6954 szabványnak, mivel 88,86%-os biológiai lebomlási arányt ért el, ez nem bizonyítja, hogy ugyanez az arány valós körülmények között is elérhető lesz.
- 197 Ezen túlmenően meg kell jegyezni, hogy amint azt a Parlament a fenti 195. pontban említett egyik pervezető intézkedésre adott válaszában jelezte, uniós szinten nincs egységes szabvány a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiai lebomlásának értékelésére, hanem csak

nemzeti szabványok léteznek, amelyek kritériumai és küszöbértékei eltérőek. Az Eunomia-tanulmány szerint például, míg az ASTM D 6954 amerikai szabvány 60%-os lebomlási küszöbértéket határoz meg, addig a BS 8472 brit szabvány a széntömeg 50%-os átalakulási küszöbértékét határozza meg.

- 198 Végül az Eunomia-tanulmány azt mutatja, hogy az ipari komposztálás a legagresszívabb környezet, azaz a biológiai lebomlás szempontjából a legkedvezőbb. Ezért valószínűtlen, hogy egy olyan prooxidáns adalékot tartalmazó műanyagminta, amely ipari komposztálási körülmények között nem bomlik le biológiailag megfelelően, és amely nem felel meg az EN 13432 szabványnak, más környezetben, például talajban vagy tengeri környezetben biológiailag megfelelően lebomlana. Nem tekinthető tehát úgy, hogy az EN 13432 szabvány teljesen irreleváns lenne az ilyen típusú műanyag ipari komposztálástól eltérő körülmények között történő biológiai lebomlásának értékelése során.
- 199 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a három érintett intézmény azzal, hogy az EN 13432 szabvány szerint végzett vizsgálatok alapján úgy ítélte meg, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiailag nem bomlik le megfelelően, nem lépte túl a fenti 115. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint a környezetvédelmi ügyekben őket megillető széles mérlegelési jogkör korlátait.
- 200 Következésképpen a felpereseknek a fenti 152. pontban ismertetett érvelése nem fogadható el.
- 201 A fenti 124–200. pontokból következik tehát, hogy a három érintett intézménynek a lehető legkimerítőbb tudományos értékelés állt rendelkezésére azon kockázat tekintetében, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiailag nem bomlik le megfelelően, és hogy nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül vélték úgy, hogy ez a kockázat fennáll.

2) Azon állításról, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem komposztálható

- 202 Ami a 2019/904 irányelv (15) preambulumbekzdésében szereplő azon állítást illeti, miszerint az oxidatív úton lebomló műanyag nem komposztálható, meg kell jegyezni, hogy a 2018. január 16-i jelentés szerint a komposztálás felügyelt körülmények között történő fokozott biológiai lebomlást jelent, amelyet főként a mesterséges levegőztetés és az anyagban végbemenő biológiai aktivitásból származó természetes hőtermelés jellemez.
- 203 A Bizottság és a Parlament ellenkérelmükben azt állítják, hogy az Eunomia-tanulmányra, a 2018. január 16-i jelentésre, az oxo-nyilatkozatra és a De Wilde-tanulmányra támaszkodva arra a következtetésre jutottak, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem komposztálható.
- 204 A fenti 132., 135. és 142. pontokban foglaltak szerint ezek a dokumentumok a 2019/904 irányelv kidolgozásának és elfogadásának idején a három érintett intézmény rendelkezésére álltak.
- 205 Az Eunomia-tanulmányból ugyanis kitűnik, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem alkalmas semmilyen komposztálásra, és nem felel meg az EN 13432 szabványnak, amely – amint az a fenti 190. pontban említésre került – 6 hónapon belül 90%-os biológiai lebomlást ír elő. Az Eunomia-tanulmány e tekintetben rámutat arra, hogy a tudományos vizsgálatokban elért legmagasabb biológiai lebomlási arány jóval 90% alatt van, és hogy ezt a komposztálóiparban használtknál jóval hosszabb idő alatt érték el, ami a műanyagrészekké

- szétszóródásának veszélyét hordozza magában. A fenti 194. pontban említettek szerint a tanulmány azt is megállapítja, hogy az ilyen típusú műanyag legtöbb gyártója nem állítja, hogy az ilyen műanyag komposztálható.
- 206 A 2018. január 16-i jelentés megerősíti, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint az oxidatív úton lebomló műanyagok nem tűnnek alkalmasnak a komposztálás vagy az anaerob lebontás semmilyen formájára, és nem felelnek meg a komposztálással hasznosítható csomagolásra vonatkozó, az Unióban jelenleg hatályos előírásoknak. A jelentés arra is rámutat, hogy az eljárás során keletkező műanyagrészekké hátrányosan befolyásolhatják a komposzt minőségét.
- 207 Az oxo-nyilatkozat szintén megállapítja, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem felel meg a műanyag csomagolásra vagy a műanyag hasznosítására vonatkozó előírásoknak, mivel túl sokáig tart a biológiai lebomlása, és a műanyag részecskéi a komposztban maradhatnak, így hatással lehetnek a komposzt minőségére, vagy akár a környezetbe is kerülhetnek.
- 208 Hasonlóképpen, a De Wilde-tanulmány arra a következtetésre jutott, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem felel meg az ipari vagy háztartási komposztálásra vonatkozó különböző előírásoknak.
- 209 A fenti 202–208. pontból következik, hogy a 2019/904 irányelv kidolgozásának és elfogadásának idején a három érintett intézmény átfogó tudományos értékeléssel rendelkezett arról a kockázatról, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem komposztálható, és hogy nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül megalapozottnak tekinthették e kockázat fennállását.
- 210 Ezt a megállapítást nem lehet megkérdőjelezni a felperesek azon érvelésével, hogy a három érintett intézmény nem vette figyelembe azokat a bizonyítékokat, amelyek szerintük azt bizonyítják, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag komposztálható, és nem jelent kockázatot, nevezetesen először is a felperesek vezérigazgatója nyilatkozatának 23. és 24. pontját, másodszer a Symphony Environmental vezető beosztású munkatársa nyilatkozatának 56. és 58. pontját, harmadszor az Eurofins 2017. július 25-i laboratóriumi vizsgálatát, negyedszer pedig a Régiók Európai Bizottságának a 2019/904 irányelv 3. cikkének módosítására irányuló javaslatát.
- 211 Megjegyzendő, hogy a felperesek vezérigazgatója nyilatkozatának 23. és 24. pontjában csupán azt állítja, hogy egyrészt a három érintett intézmény nem magyarázta el, hogy miért kívánatos az oxidatív úton lebomló műanyag komposztálása, másrészt az intézmények nem fejtették ki, hogy az a tény, hogy ez a műanyag típus nem komposztálható, miért jelent olyan veszélyt a környezetre vagy az emberi egészségre, amely indokolja annak betiltását.
- 212 Hasonlóképpen, a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársa nyilatkozatának 56. és 58. pontjában azt állítja, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagot nem úgy tervezték, hogy megfeleljen az EN 13432 szabványnak, hogy számos okból nem szükséges, hogy az ilyen típusú műanyag komposztálható legyen, illetve hogy az a tény, hogy nem komposztálható, nem indokolja a betiltását.
- 213 A fenti 155. és 156. pontban, illetve a 179. pontban kifejtett okok miatt ugyanakkor nem róható fel a három érintett intézménynek, hogy nem vették figyelembe a felperesek vezérigazgatója nyilatkozatának 23. és 24. pontját, valamint a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársa nyilatkozatának 56. és 58. pontját.

- 214 A felperesek nem hivatkozhatnak továbbá arra, hogy a d2w mesterkeveréküket tartalmazó műanyag komposztálhatóságának bizonyítása érdekében sikeresen alávetették azt az ISO 14855 szabvány szerinti vizsgálatoknak, nevezetesen különösen a 2017. július 25-i Eurofins laboratóriumi vizsgálatnak. A fenti 184. pontból kitűnik, hogy az a tény, hogy a laboratóriumban bizonyos biológiai lebomlási arányt értek el, nem jelenti azt, hogy ugyanez az arány ugyanezen időn belül valós körülmények között is elérhető lesz.
- 215 A három érintett intézménynek továbbá nem róható fel, hogy a 2019/904 irányelv előkészítő munkálatai során nem vették figyelembe a Régiók Európai Bizottságának a 3. cikk módosítására irányuló javaslatát, amely szerint bizonyos szintetikus polimerek, nevezetesen azok, amelyek az ASTM D 6002 szabvány szerint biológiailag lebomlónak minősülnek, nem minősülnének „műanyagoknak”. Olyan szintetikus polimerekről van szó, amelyek „egy komposztáló telepen más ismert komposztálható anyagokhoz hasonló gyorsasággal biológiai lebomlásra képesek”. A javasolt módosításból nem következik, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagok azon szintetikus polimerek közé tartoznak, amelyek ilyen lebomláson mehetnek keresztül.
- 216 Végül a Törvényszék megállapítja, hogy a felperesek ellentmondásba keveredtek önmagukkal a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag komposztálhatóságát illetően. A keresetben ugyanis azt állítják, hogy „a valóságban az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag komposztálható”. A felperesek ugyanakkor válaszukban az említett műanyag típus és a hagyományos műanyag összehasonlítását követően elismerik, hogy ez utóbbi „sem komposztálható”, és a pervezető intézkedésekre adott válaszukban azt is, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag „nem arra szolgál, hogy ellenőrzött hulladékkezelő létesítményekben kezeljék”.
- 217 Ami a felperesek azon érvelését illeti, miszerint a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem komposztálható jellege nem jelent veszélyt a környezetre vagy az emberi egészségre, meg kell jegyezni, hogy az ilyen típusú műanyag nem komposztálható jellege – azzal együtt, hogy biológiailag nem megfelelően bomlik le, nem alkalmas újrafeldolgozásra, és nem rendelkezik bizonyított környezeti haszonnal – azt jelenti, hogy a szabad levegőn hagyva mikroműanyagokra fog szétbomlani, amelyek a környezetben megmaradnak, mielőtt végül biológiai lebomlanak. Úgy kell tekinteni, hogy a fenti 115. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a három érintett intézmény mérlegelési jogkörébe tartozik az a kérdés, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem komposztálható jellege – különösen arra való tekintettel, hogy biológiailag nem bomlik le megfelelően – veszélyt jelent-e a környezetre vagy az emberi egészségre.
- 218 A fenti 202–217. pontokból következik, hogy a három érintett intézménynek a lehető legkimerítőbb tudományos értékelés állt rendelkezésére azon kockázat tekintetében, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem komposztálható, és hogy nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül vélték úgy, hogy ez a kockázat fennáll.

3) Azon állításról, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag negatívan befolyásolja a hagyományos műanyag újrafeldolgozását

- 219 Ami a 2019/904 irányelv (15) preambulumbekzdésében szereplő azon állítást illeti, miszerint az oxidatív úton lebomló műanyag negatívan befolyásolja a hagyományos műanyagok újrafeldolgozását, meg kell jegyezni, hogy a három érintett intézmény az ellenkérelmében és a

- viszonzásában is azt állítja, hogy ezen megállapítás alátámasztására az Eunomia-tanulmányra, a 2018. január 16-i jelentésre, az oxo-nyilatkozatra és a Loughborough Egyetem tanulmányára támaszkodik.
- 220 A fenti 132., 135. és 150. pontban foglaltak szerint ezek a dokumentumok a 2019/904 irányelv kidolgozása és elfogadása idején az említett intézmények rendelkezésére álltak.
- 221 Az Eunomia-tanulmány szerint az összegyűjtött bizonyítékok arra utalnak, hogy a jelenleg rendelkezésre álló technológiák nem képesek a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagot azonosítani és elkülöníteni a többi műanyagtól. Ezért a hagyományos műanyagokkal együtt kerül újrafeldolgozásra. Márpedig ez befolyásolja az újrafeldolgozott műanyag minőségét. Bár a stabilizátorok használata bizonyos esetekben lehetővé teszi az újrafeldolgozott műanyag minőségére vonatkozó romlás elkerülését, nehéz meghatározni a szükséges stabilizátorok mennyiségét, mivel ez a felhasznált prooxidáns adalékanyag koncentrációjától és típusától függ.
- 222 Ezenkívül az Eunomia-tanulmány azt is kimondja, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag újrafeldolgozás előtti lebomlása a jelek szerint hatással van az újrafeldolgozott műanyag fizikai tulajdonságaira és élettartamára. A tanulmány arra a következtetésre jut, hogy az újrafeldolgozott műanyag nem alkalmas bármilyen végfelhasználásra, és különösen a hosszú élettartamú termékekhez nem szabad használni. Lehetséges ugyanakkor olyan újrafeldolgozott műanyagot előállítani, amely rövidebb élettartamú termékekhez felhasználható. Az Eunomia-tanulmány arra a következtetésre jut, hogy ha az újrafeldolgozott műanyag olyan műanyagot tartalmaz, amely prooxidáns adalékanyagot foglal magában, akkor ez negatív hatással van az újrafeldolgozott műanyag forgalmazásának lehetőségére, minőségére és árára.
- 223 A 2018. január 16-i jelentés, amely megismétli az Eunomia-tanulmány következtetéseit, megállapítja, hogy a jelenleg rendelkezésre álló technológiák nem teszik lehetővé az újrafeldolgozók számára, hogy azonosítsák és elkülönítsék a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagot, ezért azt szükségszerűen a hagyományos műanyaggal együtt fogják újrafeldolgozni, ami az újrafeldolgozott anyagok minőségének romlásához vezethet. Nehéz lenne megállapítani a stabilizátorok mennyiségét, amely megakadályozhatná ezt a romlást. Ezen túlmenően e jelentés szerint nem lehet ellenőrizni a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag újrafeldolgozás előtti öregedésének mértékét. A 2018. január 16-i jelentés hangsúlyozza e tényezőknek az újrafeldolgozott műanyag ára gyakorolt negatív hatását, és arra a következtetésre jut, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem alkalmas újrafeldolgozásra.
- 224 Az oxo-nyilatkozat szintén megállapítja, hogy a jelenlegi technológiák nem képesek a prooxidáns adalékot tartalmazó műanyagot a hagyományos műanyagtól elkülöníteni, és hogy nehéz felmérni, hogy az előbbi már milyen mértékben öregedett, és milyen mennyiségű stabilizátorra van szükség az újrafeldolgozott műanyag lebomlásának megakadályozásához. A nyilatkozat arra a következtetésre jut, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem alkalmas nagyszabású újrafeldolgozásra.
- 225 Hasonlóképpen a Loughborough Egyetem tanulmánya arra utal, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem alkalmas újrafeldolgozásra, mivel az újrafeldolgozott anyagban prooxidáns adalékanyagok vannak jelen, amelyek felgyorsítják annak lebomlását. A stabilizátorok hozzáadása nehézségekbe ütközne, tekintettel a szükséges stabilizátorok mennyiségével és az oxidáció elért mértékével kapcsolatos bizonytalanságra.

- 226 A fenti 219–225. pontból következik, hogy a 2019/904 irányelv kidolgozásának és elfogadásának idején a három érintett intézmény átfogó tudományos értékeléssel rendelkezett arról a kockázatról, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag negatívan befolyásolja a hagyományos műanyag újrafeldolgozását, és hogy nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül megalapozottnak tekinthették e kockázat fennállását.
- 227 Ezt a megállapítást nem lehet megkérdőjelezni a felperesek azon érvelésével, hogy az intézmények nem vették figyelembe a következő dokumentumokat: először is a TCKT osztrák laboratórium „Effect of mechanical recycling on the properties of films containing oxo-biodegradable additive” („A mechanikus újrafeldolgozás hatása az oxidatív biológiai úton lebomló adalékanyagot tartalmazó fólia tulajdonságaira”) című, 2016. március 17-i jelentését (a továbbiakban: 2016. márciusi TCKT laboratóriumi jelentés); másodsor, ugyanezen laboratórium egy másik, „Weathering study on LDPE (with and without d2w/oxobiodegradable additive)” („LDPE megváltozásának vizsgálata [d2w/oxidatív biológiai úton lebomló adalékanyaggal együtt és anélkül]”) című, 2016. július 27-i jelentését (a továbbiakban: 2016. júliusi TCKT laboratóriumi jelentés); harmadszor, a dél-afrikai Roediger laboratórium „Recycling report on d2w oxo-biodegradable plastics” („Az oxidatív biológiai úton lebomló, d2w műanyagok újrafeldolgozásáról szóló jelentés”) című, 2012. május 21-i jelentését (a továbbiakban: Roediger laboratóriumi jelentés); negyedszer, a Samper, M. D. és társai „Interference of Biodegradable Plastics in the Polypropylene Recycling Process” („A biológiailag lebomló műanyagok zavaró hatása a polipropilén újrafeldolgozási folyamatában”) című, 2018. évi tanulmányát (a továbbiakban: Samper-tanulmány); valamint ötödször, a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársa nyilatkozatának 48–52. pontját.
- 228 Igaz, hogy a 2016. márciusi TCKT laboratóriumi jelentés szerint a d2w mesterkeveréket tartalmazó műanyagból nyert újrafeldolgozott anyag rövid élettartamú termékekhez, például szemeteszsákokhoz vagy bevásárlótáskákhoz felhasználható. Továbbá ugyanezen laboratórium 2016. júliusi jelentéséből – amelynek célja annak vizsgálata, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag bevásárlótáskák újrafeldolgozhatók-e hosszú távú használatra alkalmas vastag műanyag termékek – kitűnik, hogy míg a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag jelenléte az újrafeldolgozott anyagban olyan negatív hatásokkal járhat, mint például a felületi repedezettség növekedése, addig stabilizátor hozzáadása esetén ilyen negatív hatások nem jelentkeznek. A Roediger laboratóriumi jelentés szintén megállapítja, hogy a d2w mesterkeveréket tartalmazó műanyag jelenléte nincs jelentős negatív hatással az újrafeldolgozott anyagra.
- 229 Az Eunomia-tanulmányban azonban mind a 2016. márciusi TCKT laboratóriumi jelentésre, mind pedig a Roediger laboratóriumi jelentésre hivatkoznak. Márpedig a fenti 132. pontban foglaltak szerint a tanulmány a 2019/904 irányelv kidolgozásának és elfogadásának idején a három érintett intézmény rendelkezésére állt. Az intézményeknek tehát nem róható fel, hogy nem vették figyelembe ezt a két jelentést.
- 230 Ezenkívül az Eunomia-tanulmányból egyértelműen kiderül, hogy mind a 2016. márciusi TCKT laboratóriumi jelentést, mind pedig a Roediger laboratóriumi jelentést a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagokat gyártó ipar rendelte meg. Ezenfelül a 2016. júliusi TCKT laboratóriumi jelentésből egyértelműen kiderül, hogy azt a felperesek kérésére készítették. Ennek megfelelően, a fenti 147. és 149. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően e három jelentés, különösen a 2016. júliusi TCKT laboratóriumi jelentés csak csekély bizonyító erejűnek tekinthető.

- 231 Végül az Eunomia-tanulmány megjegyzi a Roediger laboratóriumi jelentésben rögzített eredmények közötti ellentmondást, anélkül hogy a jelentés megmagyarázná ezt az ellentmondást. Ez a tanulmány azt is megállapítja, hogy nehéz hitelt adni a 2016. márciusi TCKT laboratóriumi jelentésében foglalt következtetéseknek, mivel nem egyértelműek, különösen a különböző minták alakulása tekintetében, amelyek mindegyike különböző százalékban tartalmazott prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagot.
- 232 A Samper-tanulmánnyal kapcsolatban – a Bizottsághoz hasonlóan – meg kell jegyezni, hogy az nem a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagok, hanem a biológiailag lebomló polimerek újrafeldolgozására összpontosít. Abból a tényből, hogy a Samper-tanulmány tárgyát képező műanyag típus forgalomba hozatalát nem tiltották meg annak ellenére, hogy az is nehezen újrafeldolgozható, nem lehet arra következtetni, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag forgalomba hozatalát sem kellene megtiltani. A fenti 115. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az egyes műanyag típusok által képviselt kockázat fennállásának megállapítása a három érintett intézmény mérlegelési jogkörébe tartozik.
- 233 Végül, ami a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársának nyilatkozatát illeti, igaz, hogy e nyilatkozat 48–52. pontjai – amelyekre az ellenkérelmek is hivatkoznak – többek között azt állítják, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag ugyanúgy újrafeldolgozható, mint a hagyományos műanyag, és hogy az újrafeldolgozáshoz nem szükséges az előbbit az utóbbitól elkülöníteni. A fenti 179. pontban kifejtett okok miatt azonban nem róható fel a három érintett intézménynek, hogy nem vette figyelembe a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársa által szolgáltatott nyilatkozat 48–52. pontját.
- 234 A fenti 219–233. pontokból következik, hogy a három érintett intézménynek a lehető legkimerítőbb tudományos értékelés állt rendelkezésére azon kockázat tekintetében, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag negatívan befolyásolja a hagyományos műanyag újrafeldolgozását, és hogy nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül vélték úgy, hogy ez a kockázat fennáll.

4) Azon állításról, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem jár bizonyított környezeti haszonnal

- 235 A 2019/904 irányelv (15) preambulumbekzdésében foglalt azon állítást illetően, miszerint az oxidatív úton lebomló műanyag nem jár bizonyított környezeti haszonnal, a Parlament és a Bizottság azt állítják, hogy a Bizottság által az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának címzett, „A műanyagok körforgásos gazdaságban betöltött szerepével kapcsolatos európai stratégia” című, 2018. január 16-i közleményre (COM(2018) 28 final) és a De Wilde-tanulmányra támaszkodtak.
- 236 Márpedig a De Wilde-tanulmány, amelynek célja többek között az, hogy értékelje az oxidatív úton lebomló műanyagok előnyeit és hátrányait az úgynevezett biológiailag lebomló műanyagok előnyeéhez és hátrányaihoz képest, csupán arra a következtetésre jut, hogy az előbbieket biológiailag nem bomlanak le, anélkül, hogy bármilyen bizonyított hasznot megnevezne. Az előző pontban említett bizottsági közlemény 17. oldalán mindenekelőtt azt állítja, hogy „bebizonyosodott, hogy egyes olyan alternatív megoldások – például az ún. »oxidatív biológiai úton lebomló műanyagok« –, amelyekről azt állítják, hogy biológiailag lebomlók, a hagyományos műanyagokkal összevetve nem járnak bizonyított környezeti előnnyel, ugyanakkor az, hogy gyorsan lebomlanak mikroműanyagokká, aggodalomra adhat okot”. Ezen túlmenően a

fenti 124–234. pontban említett, a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiai lebomlására, komposztálására és újrafeldolgozására vonatkozó tudományos értékelésekből nem derül ki, hogy ez a műanyag típus e szempontok bármelyikéből bizonyított haszonnal járna.

- 237 A felperesek ugyanakkor egyrészt azt állítják, hogy a fent említett intézményeknek figyelembe kellett volna venniük a Parlament Halászati Bizottságának az irányelvjavaslatról szóló véleményét, amely a biológiai lebomló műanyag egyértelmű meghatározását javasolta.
- 238 A felperesek másrészt különösen árulkodónak tartják, hogy a Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottsága az irányelvjavaslatról szóló, 2018. október 3-i, illetve 2018. október 11-i véleményében az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának megtiltását javasolta, anélkül azonban, hogy erre vonatkozóan bármilyen indoklást adott volna.
- 239 A Parlament eljárási szabályzata (HL 2019. L 302., 1. o.; helyesbítés HL 2019. L 302., 129. o.) 59. cikkének (1) bekezdése értelmében azonban a Parlament álláspontját az EUMSZ 294. cikk (3) bekezdése szerint a plenáris ülésen történő szavazás útján, és nem valamelyik bizottság véleménye alapján fogadják el. Ezért nincs jelentősége annak, hogy egy bizottság, mint például a Halászati Bizottság, a plenáris ülésen elfogadottól eltérő álláspontot képvisel. Még kevésbé számít, ha egy bizottság, például a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság vagy a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság nem indokolja meg véleményét. Következésképpen a Parlamentnek, nem beszélve a Tanácsról és a Bizottságról, nem róható fel, hogy nem vette figyelembe ezeket a véleményeket.
- 240 A fenti 235–239. pontokból következik, hogy a három érintett intézménynek a lehető legkimerítőbb tudományos értékelés állt rendelkezésére a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag lehetséges környezeti hasznáról, és hogy nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül arra a következtetésre juthattak, hogy nincs bizonyított haszon.
- 241 Ennek megfelelően ezek az intézmények a lehető legkimerítőbb tudományos értékeléssel rendelkeztek a 2019/904 irányelv (15) preambulumbekkezdésében említett kockázatokról, nevezetesen arról, hogy a prooxidáns adalékot tartalmazó műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le, nem komposztálható, negatívan befolyásolja a hagyományos műanyag újrafeldolgozását, és nem jár bizonyított környezeti haszonnal. Ezen intézmények tehát nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül tekinthették e kockázatok fennállását bizonyítottnak.

5) A válaszhoz csatolt listáról, amely felsorolja mindazokat a dokumentumokat, amelyeket a három érintett intézmény állítólag nem vett figyelembe

- 242 Végül meg kell jegyezni, hogy a felperesek válaszukhoz csatolták mindazon dokumentumok listáját, amelyeket a három érintett intézmény a felperesek szerint nem vett figyelembe (a továbbiakban: a válaszhoz csatolt lista).
- 243 Az e listán szereplő dokumentumok többségét a fentiekben már megvizsgáltuk.
- 244 Azok közül, amelyeket nem vizsgáltunk meg, néhány a 2019/904 irányelv elfogadása után született, nevezetesen: egyrészt a PAS 9017:2020 brit szabvány, amely 2020 októberében jelent meg; másrészt Babetto, A. S., Antunes, M. C., Bettini, S. H. P., és Bonse, B. C. „A Recycling-Focused Assessment of the Oxidative Thermomechanical Degradation of HDPE Melt

- containing Pro-oxidant” („Az olvadt, nagy sűrűségű, prooxidánst tartalmazó polietilén termomechanikus oxidatív lebomlásának újrahasznosítás-orientált értékelése”) című, az interneten 2019. december 21-én közzétett tanulmánya; harmadrészt Saikrishnan, S., Jubinville, D., Tzoganakis, C., és Mekonnen, T. H. „Thermo-mechanical degradation of polypropylene (PP) and low-density polyethylene (LDPE) blends exposed to simulated recycling” („Szimulált újrafeldolgozásnak kitett polipropilén [PP] és alacsony sűrűségű polietilén [LDPE] keverékek termomechanikai lebomlása”) című, 2020 decemberében közzétett tanulmánya; negyedszer pedig Åkesson, D., Kuzhanthavelu, G. és Bohlén, M. „Effect of a Small Amount of Thermoplastic Starch Blend on the Mechanical Recycling of Conventional Plastics” („Kis mennyiségű termoplasztikus keményítőkeverék hatása a hagyományos műanyagok mechanikai újrafeldolgozására”) című, 2020. október 24-én közzétett tanulmánya. A fenti 154. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapján a három érintett intézménynek nem róható fel, hogy nem vették figyelembe e négy dokumentumot.
- 245 A válaszhoz csatolt listán szereplő dokumentumok közül az egyikre az Eunomia-tanulmány hivatkozik, amely a 2019/904 irányelv kidolgozásának és elfogadásának idején a három érintett intézmény rendelkezésére állt. Ezt tehát figyelembe vették. Jakubowicz, I. és Enebro, J. „Effects of Reprocessing of Oxobiodegradable and Non-degradable Polyethylene on the Durability of Recycled Materials” („Az oxidatív biológiailag lebomló polietilén és a nem lebomló polietilén újrahasznosításának hatása az újrahasznosított anyagok tartósságára”) című, 2012. márciusi tanulmányáról van szó.
- 246 A válaszhoz csatolt listán szereplő dokumentumok közül egy másikra, nevezetesen a keresetlevél A.27. mellékletére, amely a tudósok által az ECHA-nak az oxidatív biológiailag lebomló műanyaggal kapcsolatban küldött leveleket tartalmazza, a keresetlevél csak általánosságban hivatkozik. A keresetlevél ugyanis csupán azt állítja, hogy az említett leveleket az ECHA által az ilyen típusú műanyagról indított nyilvános konzultációra válaszul küldték, és hogy szerzőik ellenzik annak betiltását. Márpedig, a fenti 163. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Törvényszéknek nem feladata sem annak megállapítása, hogy a 100 oldalból és több mint 30 levélből álló, az A.27. mellékletben szereplő levelek közül melyek a relevánsak, megbízhatóak és dokumentáltak, sem pedig annak meghatározása, hogy e levelek a felperesek mely érveit támasztják alá. A válasz is az említett mellékletre irányuló általános hivatkozásra szorítkozik. Van azonban egy kivétel, amely Dr. R. Rose 2018. május 3-án kelt levelére vonatkozik. Erre a keresetlevélben és a válaszban is külön hivatkoznak. Azonban a negyedik jogellenességi kifogás alátámasztásához említik, ezért e jogalap keretében kell majd megvizsgálni.
- 247 Végül a válaszhoz csatolt listán szereplő dokumentumok közül az egyikre sem a keresetlevélben, sem a válaszban nem hivatkoznak. Jin, H., Gonzalez-Gutierrez, J., Oblak, P., Zupančič, B. és Emri, I. „The effect of extensive mechanical recycling on the properties of low-density polyethylene” („A kiterjedt mechanikus újrafeldolgozás hatása az alacsony sűrűségű polietilén tulajdonságaira”) című, 2012. novemberi tanulmányáról van szó. Csak a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársának a nyilatkozata – amelyet csatoltak a válaszhoz – hivatkozik erre a tanulmányra. Márpedig a fenti 163. pontban idézett ítélkezési gyakorlat a válasza is vonatkozik (2018. július 11-i Europa Terra Nostra kontra Parlament ítélet, T-13/17, nem tették közzé, EU:T:2018:428, 86. pont). Következésképpen a Törvényszék nem veheti figyelembe ezt a tanulmányt.
- 248 Ennek megfelelően a három érintett intézménynek nem róható fel, hogy nem vették figyelembe a válaszhoz csatolt listán szereplő dokumentumokat.

- 249 Ezért meg kell állapítani, hogy a fenti 241. pontban kifejtettek szerint a felperesek tévesen állítják, hogy a három érintett intézmény nyilvánvaló értékelési hibát követett el egyrészt azért, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek forgalomba hozásának tilalmát úgy fogadták el, hogy nem rendelkeztek az ilyen típusú műanyag által jelentett kockázatok lehető legkimerítőbb tudományos értékelésével, másrészt azzal, hogy e kockázatok fennállását bizonyítottak tekintették.
- 250 Mivel az uniós jogalkotónak az EUMSZ 191. cikkből eredő hatásköre a fenti 115. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint nyilvánvaló mérlegelési hiba esetén vizsgálható felül, arra a következtetésre kell jutni, hogy a három érintett intézmény nem sértette meg e rendelkezést.
- 251 Az EUMSZ 191. cikk megsértésének hiányában nem szükséges vizsgálni, hogy e jogsértés kellően súlyos-e, ahogyan azt a fenti 42. pontban hivatkozott, az Unió felelőssége megállapításának első feltételével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat előírja.
- 252 A jogellenességre vonatkozó harmadik jogalap első részét ezért el kell utasítani annyiban, amennyiben az az EUMSZ 191. cikk kellően súlyos megsértésére és nyilvánvaló értékelési hibákra hivatkozik.

b) Az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság általános elvének kellően súlyos megsértéséről

- 253 A felperesek a jogellenességre vonatkozó harmadik jogalapjuk második és harmadik, valamint részben az első részében előadják, hogy a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt, az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalma ellentétes az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság általános elvével.
- 254 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy az arányosság elve megköveteli, hogy az uniós intézmények jogi aktusai alkalmasak legyenek a szóban forgó szabályozás által kitűzött jogszerű célok elérésére, és ne haladják meg az e célok eléréséhez szükséges mértéket, így amennyiben választás kínálkozik több alkalmas intézkedés között, a kevésbé korlátozó intézkedéshez kell folyamodni, és az okozott hátrányok a kitűzött célokhoz képest nem lehetnek aránytalanul nagyok (2019. március 13-i Lengyelország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-128/17, EU:C:2019:194, 94. pont).
- 255 Az ezen elv tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálatát illetően emlékeztetni kell arra, hogy összetett és változó műszaki háttér esetén az uniós jogalkotó – különösen az igen bonyolult tudományos és műszaki tényekkel kapcsolatban – széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik az általa hozott intézkedések jellegének és terjedelmének meghatározását illetően, az uniós bíróság felülvizsgálatának pedig annak vizsgálatára kell korlátozódnia, hogy az ilyen jogkör gyakorlása nem volt-e nyilvánvalóan hibás, vagy nem minősül-e hatáskörrel való visszaélésnek, illetve hogy az uniós jogalkotó nem lépte-e nyilvánvalóan túl mérlegelési jogkörének korlátait. Ebben az összefüggésben az uniós bíróság nem helyettesítheti a saját, tudományos és műszaki jellegű ténybeli megállapításaival az uniós jogalkotó megállapításait, akit a Szerződés e feladat elvégzésére felhatalmazott (2019. március 13-i Lengyelország kontra Parlament és Tanács ítélet, C-128/17, EU:C:2019:194, 95. pont).
- 256 E megfontolások fényében meg kell vizsgálni, hogy a felperesek jogszerűen hivatkoznak-e a jogellenességre vonatkozó harmadik jogalapjuk második részében arra, hogy a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalom, amennyiben az az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagra is

vonatkozik, nem alkalmas az irányelv céljának elérésére, és hogy – amint azt a felperesek ugyanezen jogalap harmadik részében állítják – e tilalom meghaladja az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

257 Ami a harmadik jogalap első részét illeti, meg kell jegyezni, hogy az részben azon alapul, hogy a szóban forgó tilalom már csak azért is aránytalan, mert nem végeztek tudományos értékelést az oxidatív úton lebomló műanyag által a környezetre és az emberi egészségre jelentett kockázatokról. Meg kell jegyezni, hogy a felperesek így lényegében azt állítják, hogy mivel e kockázatok fennállása nem bizonyított, a tilalom nem lehet alkalmas arra, hogy védelmet nyújtson ellenük. Az első jogalap, mivel ezen az érven alapul, összeolvad a másodikkal, és azt az utóbbival együtt kell megvizsgálni.

1) A második részről, amely szerint a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalom, amennyiben az az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagra is vonatkozik, nem alkalmas az irányelv céljának elérésére, és az első részről, amennyiben az ugyanezen az érvelésen alapul

258 A fenti 124–249. pontból következik, hogy a három érintett intézmény nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy vélte, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag kockázatot jelent a környezetre és az emberi egészségre nézve, mivel biológiailag nem megfelelően bomlik le, nem komposztálható, negatívan befolyásolja a hagyományos műanyag újrafeldolgozását, és nem jár bizonyított környezeti haszonnal.

259 Következésképpen a fenti 255. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az olyan intézkedést, amely megtiltja a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát, alkalmasnak kell tekinteni a 2019/904 irányelv (36) preambulumbekzdésében és 1. cikkében meghatározott, a környezet és az emberi egészség védelmére irányuló célkitűzés elérésére.

2) A harmadik részről, amely szerint a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalom, amennyiben az az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagra is vonatkozik, meghaladja az ezen irányelv által kitűzött cél eléréséhez szükséges mértéket

260 A jogellenességre vonatkozó harmadik jogalap harmadik részében a felperesek azt állítják, hogy a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt intézkedés, amennyiben az az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagra is vonatkozik, meghaladja a környezet és az emberi egészség védelmére vonatkozó, az irányelv által kitűzött cél eléréséhez szükséges mértéket.

261 Először is a felperesek előadják, hogy a forgalomba hozatal teljes körű tilalmánál vannak más, kevésbé korlátozó intézkedések is, nevezetesen: először is, az oxidatív, biológiai úton lebomló műanyagot zárják ki az irányelv 3. cikkének 3. pontjában szereplő „oxidatív úton lebomló műanyag” fogalmából, és következésképpen az irányelv 5. cikkének hatálya alól; másodsor, az oxidatív, biológiai úton lebomló műanyagot az ASTM D 6954 amerikai szabvány vagy más hasonló szabvány szerint vizsgálják meg; harmadszor, követeljük meg, hogy az oxidatív úton lebomló műanyagok olyan jelölést kapjanak, amely lehetővé teszi az újrafeldolgozás előtti automatikus különválogatást; negyedszer, vonják ezt a műanyagtypust a 2019/904 irányelv 4., 7., 8. és/vagy 10. cikkének hatálya alá; vagy ötödször, írjanak elő egy olyan címkézést, amely megakadályozza a fogyasztók megtévesztésének kockázatát.

- 262 A felperesek által javasolt öt intézkedés közül azonban egyik sem éri el a 2019/904 irányelv által kitűzött célt.
- 263 Először is, ami a felperesek azon javaslatát illeti, hogy az oxidatív, biológiai úton lebomló műanyagot zárják ki a 2019/904 irányelv 3. cikkének 3. pontjában szereplő „oxidatív úton lebomló műanyag” fogalmából, a jelen jogalap első részének vizsgálata keretében már megállapítást nyert, hogy a három érintett intézmény nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül vélte úgy, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag észszerű időn belül biológiailag nem megfelelően bomlik le, és hogy következésképpen nincs szükség az oxidatív úton lebomló és az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag megkülönböztetésére. Következésképpen a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag kizárása a 2019/904 irányelv 3. pontjában szereplő „oxidatív úton lebomló műanyag” fogalmából azt jelentené, hogy az ezen irányelv 5. cikkében előírt tilalom hatályát az irányelv mellékletének B. részében felsorolt egyszer használatos műanyag termékekre korlátozná, ami ellentétes lenne az említett cikk betűjével.
- 264 Másodszor, ami a felperesek azon javaslatát illeti, miszerint a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagot az ASTM D 6954 amerikai szabvány vagy más hasonló szabványok szerint kellene vizsgálni, a fenti 197. pontban már megjegyeztük, hogy mivel uniós szinten nincsen olyan egységes szabvány, amely lehetővé tenné az említett műanyag biológiai lebomlásának értékelését, hanem csak nemzeti szabványok léteznek, a három érintett intézmény nem lépte túl mérlegelési jogkörét azzal, hogy nem alkalmazta sem az ASTM D 6954 szabványt, sem pedig más hasonló szabványokat.
- 265 Harmadszor, ami a felperesek azon javaslatát illeti, amely szerint a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag kapjon olyan jelölést, amely a műanyagot az automatikus válogatógépek számára azonosíthatóvá teszi, hogy a hagyományos műanyagoktól el tudják különíteni, és ne kerüljön azokkal együtt újrafeldolgozásra, az Eunomia-tanulmányból kiderül, hogy a jelenlegi technológia nem teszi lehetővé a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag automatikus különválogatását, a 2018. január 16-i jelentésből pedig az, hogy „[a] jelenleg rendelkezésre álló technológiák nem teszik lehetővé, hogy az újrafeldolgozó cégek az oxidatív úton lebomló műanyagokat azonosítsák és elkülönítsék”.
- 266 A Bizottság e tekintetben rámutat, hogy a hagyományosan alkalmazott automatikus különválogatási technikák, mint például a közeli infravörös spektroszkópia, nem alkalmasak a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag kimutatására, következésképpen új automatikus válogatógépeket kellene kifejleszteni erre a célra, ez azonban az újrafeldolgozó ipar számára gazdaságilag nem egy életképes megoldás. A felperesek ugyanakkor csupán azt állítják, hogy az új automatikus válogatógépek kifejlesztése gazdaságilag életképes, anélkül hogy ezt az állítást bizonyítékokkal alátámasztanák, vagy azt bizonyítanák, hogy az általuk javasolt jelölés ténylegesen megvalósítható lenne.
- 267 Negyedszer, a felperesek azt javasolják, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagokat vonják a 2019/904 irányelv 4., 7., 8. és/vagy 10. cikkének hatálya alá, amelyek lehetővé teszik a tagállamok számára az alábbi intézkedések elfogadását: a fogyasztás csökkentését célzó intézkedések (4. cikk); olyan jelölés elhelyezését előíró intézkedések, amelyek tájékoztatják a fogyasztókat egyrészt a szóban forgó a termékre vonatkozó megfelelő hulladékgazdálkodási lehetőségekről, vagy az említett termék tekintetében kerülendő hulladékártalmatlanítási módokról, másrészt, a műanyagok jelenlétéről a termékben, és a termék hulladékként való nem megfelelő ártalmatlanításának negatív hatásáról (7. cikk); a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó

műanyagból készült termékek forgalomba hozatala tekintetében kiterjesztett gyártói felelősségi rendszerek kialakítását előíró intézkedések (8. cikk); a fogyasztók tájékoztatását és a felelős fogyasztói magatartás ösztönzését célzó figyelemfelkeltő intézkedések (10. cikk).

- 268 Tekintettel azonban a fenti 255. pontban említett széles mérlegelési jogkörre, amellyel az uniós jogalkotó az általa elfogadott intézkedések jellegének és terjedelmének meghatározása során rendelkezik, nem állapítható meg, hogy a három érintett intézmény túllépte volna mérlegelési jogkör határait azáltal, hogy – a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek által jelentett kockázatokra, különösen arra a kockázatra tekintettel, hogy ezek a termékek biológiailag nem megfelelően nem bomlanak le – úgy ítélték meg, hogy helyénvaló a forgalomba hozatalukat megtiltani, ahelyett hogy a forgalomba hozatalát a 2019/904 irányelv 4., 7., 8. és/vagy 10. cikkében említett intézkedések valamelyikének hatálya alá helyezik, amely intézkedések ráadásul tagállamonként eltérőek lehetnek.
- 269 Ötödször, ami a felperesek azon javaslatát illeti, hogy írják elő a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek olyan címkézését, amely megakadályozza a fogyasztók megtévesztésének kockázatát, egy irányba mutat azon javaslatukkal, hogy e termékek a 2019/904 irányelv 7. vagy 10. cikkében előírt intézkedések hatálya alá tartozzanak. Ezért a javaslatot a fenti 268. pontban említett okok miatt el kell utasítani.
- 270 Másodsorban, a felperesek előadják, hogy a három érintett intézménynek, ahelyett hogy teljes körűen megtiltotta volna a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát, átmeneti időszakot kellett volna előírniuk, ahogyan azt az ECHA tette a szándékosan hozzáadott mikroműanyagok korlátozására irányuló javaslatában.
- 271 Ez az érv nem fogadható el.
- 272 Igaz, hogy a felperesek által készített, „Javaslat a szándékosan hozzáadott mikroműanyagok korlátozására – kérdések és válaszok” című, 2020. szeptemberi ECHA-közlemény szerint az említett ügynökség a REACH-rendelet alapján olyan korlátozást javasolt, amelyben a kozmetikai termékekben felhasznált mikroműanyagok forgalomba hozatalának betiltását javasolja, de négy és nyolc év közötti átmeneti időszakot ír elő.
- 273 Ugyanakkor emlékeztetni kell arra, hogy a 2019. június 5-én elfogadott 2019/904 irányelv 5. cikkének átültetési határideje az irányelv 17. cikkének (1) bekezdése szerint 2021. július 3-án jár le, és hogy ez az időszak a gyakorlatban egyenértékűnek tekinthető egy kétéves átmeneti időszakkal, amely a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának betiltását követi. Továbbá az ECHA által a kozmetikai termékekhez szándékosan hozzáadott mikroműanyagok tekintetében javasolt átmeneti időszakok nem minden esetben alkalmazandók. Például nem vonatkoznak a mikroszemcséket tartalmazó kozmetikai termékekre, mivel a mikroszemcsék könnyen helyettesíthetők természetes anyagokkal, például mandulaporral, kókuszdióval vagy olívamaggal. Végül, ahogyan a Bizottság állítja, tekintettel a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem összetett felhasználására, meg kell állapítani, hogy a három érintett intézmény nem lépte túl mérlegelési jogkörének határait, amikor úgy ítélte meg, hogy az ilyen típusú műanyagból készült termékeket átmeneti időszak előírása nélkül be kell tiltani.

- 274 Ennek megfelelően a felperesek nem hivatkozhatnak az ECHA által a szándékosan hozzáadott mikroműanyagokkal kapcsolatban javasolt átmeneti időszakokra annak alátámasztására, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek átmeneti időszak nélküli, teljeskörű tilalma aránytalan.
- 275 Harmadsorban, a felperesek azt állítják, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek forgalmazásának tilalma által okozott hátrányok aránytalanok az elérni kívánt célokhoz képest, mivel a három érintett intézmény nem értékelte e tilalom társadalmi és gazdasági hatásait.
- 276 Az emberi egészség védelme azonban döntő jelentőséggel bír a gazdasági megfontolásokkal szemben, és a környezetvédelem az Unió egyik alapvető célkitűzése. Ezen célok fontossága olyan mértékű, hogy az egyes gazdasági szereplők számára akár jelentős negatív gazdasági következményeket is indokolhat (2014. december 12-i Xeda International kontra Bizottság ítélet, T-269/11, nem tették közzé, EU:T:2014:1069, 138. pont).
- 277 A felperesek ezen túlmenően csupán arra hivatkoznak, hogy a három érintett intézmény nem értékelte a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalom társadalmi és gazdasági hatásait. Nem fejtik ki, hogy a tilalomnak milyen állítólagos társadalmi és gazdasági hátrányai vannak, hanem egyszerűen – ezen érvelés alátámasztása nélkül – az oxidatív, biológiai lebomlást elősegítő, hatékonyabb technológia kifejlesztésének akadályaira hivatkoznak.
- 278 Ezért meg kell állapítani, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalma nem lépi túl a 2019/904 irányelvben kitűzött, a környezet és az emberi egészség védelmére irányuló cél eléréséhez szükséges határokat.
- 279 Ennek megfelelően a fenti 259. és 278. pontból következik, hogy e tilalom nem sérti az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság általános elvét.
- 280 Ezen elv megsértésének hiányában nem szükséges vizsgálni, hogy e jogsértés kellően súlyos-e, ahogyan azt a fenti 42. pontban hivatkozott, az Unió felelőssége megállapításának első feltételével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat előírja.
- 281 A jogellenességre vonatkozó harmadik jogalap második és harmadik részét ezért az első résszel együtt el kell utasítani, amennyiben az az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt általános arányossági elv kellően súlyos megsértésére hivatkozik.
- 282 A harmadik jogalapot ezért teljes egészében el kell utasítani.

4. A jogellenességre vonatkozó negyedik jogalapról, amely az egyenlő bánásmód általános elvének kellően súlyos megsértésén alapul

- 283 A jogellenességre vonatkozó negyedik jogalapjukkal a felperesek arra hivatkoznak, hogy a három érintett intézmény megsértette az egyenlő bánásmód általános elvét egyrészt azzal, hogy megtiltotta az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát, de – kilenc egyszer használatos termék kivételével – a hagyományos műanyagból készült termékekét nem, másrészt azzal, hogy megtiltotta az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát, de a „komposztálhatóként” forgalmazott műanyagból készült termékekét nem.

- 284 Ami különösen az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagból és – kilenc egyszer használatos termék kivételével – a hagyományos műanyagból készült termékek közötti eltérő bánásmódot illeti, a felperesek előadják, hogy nem bizonyított, hogy az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag károsabb lenne a környezetre, mint az oxidatív úton lebomló műanyag vagy a hagyományos műanyag. Az oxidatív biológiai úton lebomló műanyag nem töredezik szét mikroműanyagokra, és gyorsabban lebomlik biológiailag, mint a hagyományos műanyag. A hagyományos műanyaghoz képest nincs nagyobb valószínűsége annak, hogy a környezetbe kerüljön. Ugyanúgy újrafeldolgozható, mint a hagyományos műanyag. Az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagból és – kilenc egyszer használatos termék kivételével – a hagyományos műanyagból készült termékek közötti eltérő bánásmódot illetően a felperesek azt is állítják, hogy semmi nem indokolja, hogy csak kilenc hagyományos műanyagból készült egyszer használatos terméket tiltsanak be, miközben az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagból készült összes terméket betiltják.
- 285 Másodlagosan a felperesek előadják, hogy a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalom torzítja a versenyt a különböző típusú biológiailag lebomló műanyagok között.
- 286 A Parlament, a Tanács és a Bizottság vitatja a felperesek érveit.
- 287 Előljáróban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélezési gyakorlat szerint az egyenlő bánásmód elve csak akkor sérül, ha hasonló helyzeteket eltérő módon kezelnek, vagy eltérő helyzeteket ugyanolyan módon kezelnek, kivéve, ha e bánásmód objektíve indokolt (lásd: 2013. december 5-i Solvay kontra Bizottság ítélet, C-455/11 P, nem tették közzé, EU:C:2013:796, 77. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 288 Az eltérő helyzetek hasonló jellegét az azokat jellemző tényezők összességére tekintettel kell értékelni. E tényezőket többek között a szóban forgó különbségtételt létrehozó uniós aktus tárgyának és céljának fényében kell meghatározni és értékelni. Ezen túlmenően tekintetbe kell venni azon szabályozási terület elveit és céljait, amelyhez a szóban forgó aktus tartozik (2008. december 16-i Arcelor Atlantique et Lorraine és társai ítélet, C-127/07, EU:C:2008:728, 26. pont; 2019. december 19-i HK kontra Bizottság ítélet, C-460/18 P, EU:C:2019:1119, 67. pont).
- 289 Egyrészt meg kell vizsgálni, hogy a három érintett intézmény megsértette-e az egyenlő bánásmód általános elvét azzal, hogy megtiltotta az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát, a hagyományos műanyagokból készült termékekét azonban – kilenc egyszer használatos termék kivételével – nem, másrészt pedig, hogy megsértette-e ezt az elvet azzal, hogy megtiltotta az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát, a „komposztálhatóként” forgalmazott műanyagokból készült termékekét azonban nem.
- 290 Ami először is a fenti 289. pontban említett két jogsértés közül az elsőt illeti, a Törvényszék úgy véli, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek nem tekinthetők a hagyományos műanyagból készült termékekhez hasonló helyzetben lévőknek.
- 291 A jogellenességre vonatkozó harmadik jogalap vizsgálatából ugyanis egyrészt az következik, hogy a 2019/904 irányelv kidolgozása és elfogadása idején a három érintett intézmény rendelkezésére álló tudományos kockázatértékelés alapján nem zárható ki, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag – legalábbis bizonyos, különösen az újrafeldolgozásával és a hulladéklerakóban történő biológiai lebomlásával kapcsolatos szempontok tekintetében – problémásabb, mint a hagyományos műanyag.

- 292 E tekintetben a fenti 129. és 131. pontból kitűnik, hogy az Eunomia-tanulmány és a 2018. január 16-i jelentés szerint a hulladéklerakó mélyrétegeiben történő biológiai lebomlás esetén az üvegházhatású gázok szempontjából a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag valamivel problémásabb, mint a hagyományos műanyag.
- 293 Ezenfelül, amint azt a fenti 234. pont is jelzi, a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagot nem lehet a hagyományos műanyaggal együtt újrafeldolgozni anélkül, hogy az ne befolyásolná az újrafeldolgozott anyag minőségét.
- 294 Végül a fenti 127–131. pontból kitűnik, hogy az Eunomia-tanulmány és a 2018. január 16-i jelentés szerint a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag gyorsabban aprózódik, mint a hagyományos műanyag, ugyanakkor nem zárható ki, hogy az előbbinek ez a gyorsabb aprózódása azzal jár, hogy mind a szabad levegőn, mind a tengeri környezetben a környezetre gyakorolt káros hatása fokozódik, mivel rövidebb időn belül koncentrálnak.
- 295 A tengeri szemét esetében erre a 2018. január 16-i jelentés 4.3. szakasza hívja fel a figyelmet, amely szerint „[m]ivel az oxidatív úton lebomló műanyag hajlamos gyorsabban aprózódni, mint a hagyományos műanyag, a mikroműanyagok tengeri környezetben való jelenlétével összefüggő káros hatások rövidebb időn belül koncentrálnak. Ez végső soron károsabb lehet, mint ha a hatások hosszabb távra terjednének, mivel növelné az érintett egyének, fajok és élőhelyek arányát, valamint az egyénre nehezedő terhet.”
- 296 Ezt az Eunomia-tanulmány is hangsúlyozza a nyílt környezetben történő biológiai lebomlás tekintetében. A tanulmány szerint „lehetséges, hogy a prooxidáns adalékot tartalmazó műanyag lebomlása sokkal rövidebb, mint a hagyományos műanyagé. Felmerül azonban a kérdés, hogy a környezeti hatás nem még nagyobb-e a biológiai lebomlás szakaszában a kontrafaktuális forgatókönyv esetén.”
- 297 A felperesek a fenti 291–294. pontban foglalt megállapítások cáfolata érdekében nem hivatkozhatnak Dr. R. Rose – a Queen Mary University tanulmány szerzője – által az ECHA-nak 2018. május 3-án küldött levélre. Igaz, hogy ebben a levélben Dr. R. Rose kijelenti, hogy „meglepett azon, hogy az Unió egy olyan termék betiltását javasolja, amely biztosan nem rosszabb, mint a nem módosított [alacsony sűrűségű polietilén, azaz hagyományos műanyag], amelyre nem vonatkozik ugyanaz az intézkedés”, és hogy „[e]gyetlen műanyag típus elleni jogalkotás nem oldja meg a sokféle polihidrokarbid felhalmozódását”. Ez a levél azonban a Queen Mary University által kifejlesztett új módszer használatára hivatkozik, amely – amint azt a fenti 170. pontban említettük – messze áll attól, hogy egyhangúlag elfogadták volna, és nem biztos, hogy lehetővé teszi, hogy az eredmények valós helyzetben is elérhetőek legyenek.
- 298 A felperesek a fenti 291–294. pontban foglalt megállapítások cáfolata érdekében nem hivatkozhatnak a Symphony Environmental vezető beosztású munkatársa által benyújtott nyilatkozat 19. pontjának c) alpontjára és 47. pontjának b) alpontjára sem. Igaz, hogy ez utóbbi megállapítja, hogy egyrészt a hagyományos műanyag olyan mikroműanyagokra töredezik szét, amelyek több tíz vagy száz évig megmaradnak a környezetben, másrészt a műanyag hulladékot kidobó fogyasztók gyakran nem törődnek azzal, hogy az biológiailag lebomló-e, vagy sem. Mindazonáltal emlékeztetni kell arra, hogy – amint arra a fenti 179. pontban rámutattunk – az említett nyilatkozat bizonyító ereje csak csekélynek tekinthető. Ez annál is inkább így van, mivel az egyetlen bizonyíték, amelyre a Symphony Environmental vezető beosztású tudományos munkatársa állításainak alátámasztására hivatkozik, az Intertek laboratóriumi jelentés, amelyet – mint a fenti 182. pontban megjegyeztük – a Symphony Environmental kérésére készítettek.

- 299 Végül, amennyiben a felperesek a vezérigazgatójuk által kiadott nyilatkozatnak a 25. és 26. pontjára kívánnak hivatkozni, amelyben a vezérigazgató – anélkül, hogy tudományos tanulmányra hivatkozna – a 2019/904 irányelv azon ellentmondására utal, amely szerint az irányelv tiltja az oxidatív úton lebomló műanyagot, de a hagyományos műanyagot és a komposztálható műanyagot nem, noha az utóbbiak többek között nem megfelelően bomlanak le biológiailag a nyílt környezetben, és nem járnak bizonyított környezeti haszonnal, elegendő rámutatni arra, hogy – amint arra a fenti 156. pontban utaltunk – e nyilatkozat bizonyító ereje csak csekélynek tekinthető.
- 300 Másrészt a 2019/904 irányelv (36) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy annak célja többek között az, hogy megelőzze és csökkentse az egyes egyszer használatos műanyagtermékek, az oxidatív úton lebomló műanyagokból készült termékek és a műanyagot tartalmazó halászeszközök környezetre és emberi egészségre gyakorolt hatásait. Az irányelv tehát nem arra törekszik, hogy a hatálya minden olyan műanyag termékre kiterjedjen, amely veszélyt jelenthet a környezetre és az emberi egészségre, hanem arra, hogy az erőfeszítéseket oda összpontosítsa, ahol a legnagyobb szükség van rájuk, amint azt a (7) preambulumbekzdés az egyszer használatos műanyag termékekkel kapcsolatban megállapítja. A 2019/904 irányelv 1. cikke megerősíti, hogy célja többek között az „egyes” műanyag termékek környezetre, különösen a vízi környezetre, valamint az emberi egészségre gyakorolt hatásának megelőzése és csökkentése.
- 301 Márpedig, a jogellenességre vonatkozó harmadik jogalap elemzése keretében megállapítást nyert, hogy a három érintett intézmény nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, amikor úgy vélte, hogy az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek hatással vannak a környezetre és az emberi egészségre.
- 302 Mivel a fenti 288. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat szerint az eltérő helyzetek hasonló jellegét a szóban forgó különbségtételt létrehozó uniós aktus tárgyának és céljának fényében kell értékelni, nem állapítható meg, hogy az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek, amelyekkel kapcsolatban a 2019/904 irányelv tárgya és célja a környezetre és az emberi egészségre gyakorolt hatások megelőzése és csökkentése, a hagyományos műanyagból készült termékekkel összehasonlítható helyzetben lennének.
- 303 Következésképpen a három érintett intézmény nem sértette meg az egyenlő bánásmód általános elvét azáltal, hogy megtiltotta a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát, a hagyományos műanyagból készült termékekét azonban – kilenc egyszer használatos termék kivételével – nem.
- 304 Nem fogadható el a felperesek azon érvelése, hogy az intézmények megsértették az egyenlő bánásmód általános elvét azzal, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek közül „valamennyi” termék, míg a hagyományos műanyagból készült egyszer használatos termékek közül csak „egyes” termékek forgalomba hozatalát tiltották meg. A 2019/904 irányelv (36) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az irányelv célja többek között az, hogy megelőzze és csökkentse az „egyes” egyszer használatos műanyag termékek környezetre és emberi egészségre gyakorolt hatásait, az említett irányelv (7) preambulumbekzdéséből pedig az, hogy annak érdekében, hogy az erőfeszítéseket oda összpontosuljanak, ahol azokra a legnagyobb szükség van, az irányelv hatályának csak az Unió tengerpartjain leggyakrabban előforduló egyszer használatos műanyag termékekre kell kiterjednie, azaz az említett irányelv mellékletének B. részében felsorolt termékekre. Következésképpen a fenti 288. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően nem állapítható meg, hogy a hagyományos műanyagból készült, a 2019/904 irányelvhez csatolt jegyzékben nem szereplő egyszer használatos termékek a

prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékekkel összehasonlítható helyzetben vannak. Következésképpen azáltal, hogy az utóbbiak forgalomba hozatalát megtiltották, az előbbieket azonban nem, a három érintett intézmény nem sértette meg az egyenlő bánásmód általános elvét.

- 305 Végül, nem fogadható el a felperesek azon érvelése, miszerint az, hogy a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt forgalombahozatali tilalom torzítja a versenyt az oxidatív úton lebomló műanyag különböző típusai között, úgy értelmezendő, hogy a három érintett intézmény megsértette az egyenlő bánásmód általános elvét azzal, hogy nemcsak az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékeket tiltja meg, hanem az olyan műanyagból készült termékeket is, amelyeket a felperesek „oxidatív biológiai úton lebomlónak” neveznek. A jogellenességre vonatkozó harmadik jogalap vizsgálata során ugyanis már megállapítást nyert, hogy az említett intézmények nyilvánvaló értékelési hiba elkövetése nélkül vélték úgy, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le, és hogy nem helyénvaló megkülönböztetni az oxidatív úton lebomló műanyagot az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagtól. Következésképpen nem állítható, hogy ezek az intézmények megsértették az egyenlő bánásmód általános elvét azzal, hogy az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékeket másként kezelték, mint az olyan műanyagból készült termékeket, amelyet a felperesek „oxidatív biológiai úton lebomlónak” neveznek.
- 306 Másodsorban, ami az egyenlő bánásmód általános elvének azon megsértését illeti, amely abból ered, hogy az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát megtiltották, a „komposztálhatóként” forgalmazott műanyagból készült termékeket azonban nem, a Törvényszék úgy véli, hogy e két termék kategória nincs összehasonlítható helyzetben.
- 307 A jogellenességre vonatkozó harmadik jogalap vizsgálatából ugyanis az következik, hogy a három érintett intézmény nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül vélte úgy, hogy fennáll annak kockázata, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem komposztálható, amit a felperesek a fenti 216. pontban foglaltak szerint elismertek. Végül, a fenti 288. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően figyelembe kell venni, hogy míg a 2019/904 irányelv tárgya és célja az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek hatásainak megelőzése és csökkentése, az irányelv tárgyának és céljának hatálya nem terjed ki a „komposztálhatóként” forgalmazott műanyagból készült termékekre.
- 308 A fenti 303., 306. és 307. pontból következik, hogy a három érintett intézmény nem sértette meg az egyenlő bánásmód általános elvét azzal, hogy megtiltotta a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát, de – kilenc egyszer használatos termék kivételével – nem tiltotta meg a hagyományos műanyagból készült termékek forgalomba hozatalát, valamint a „komposztálhatóként” forgalmazott műanyagból készült termékekét.
- 309 Ezen elv megsértésének hiányában nem szükséges vizsgálni, hogy e jogsértés kellően súlyos-e, ahogyan azt a fenti 42. pontban hivatkozott, az Unió felelőssége megállapításának első feltételével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat előírja.
- 310 A jogellenességre vonatkozó negyedik jogalapot ezért el kell utasítani.

5. A jogellenességre vonatkozó ötödik jogalapról, amely a Charta 16. és 17. cikkének, 41. cikke (1) bekezdésének és az EUMSZ 49. cikknek kellően súlyos megsértésén alapul

311 A jogellenességre vonatkozó ötödik jogalap két részre oszlik. A felperesek az első részben előadják, hogy a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalom elfogadásával a három érintett intézmény megsértette a Charta 16. cikkében foglalt vállalkozási szabadságukat, a 17. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogukat és az EUMSZ 49. cikkben említett letelepedési szabadságukat. A szóban forgó tilalom ugyanis megakadályozza őket abban, hogy a d2w mesterkeveréküket tartalmazó termékeket az uniós piacon forgalomba hozzák. Második részben a felperesek azt állítják, hogy ezt a tilalmat a Charta 41. cikkében foglalt, a megfelelő ügyintézéshez való joguk megsértésével fogadták el, mivel a három érintett intézmény nem vette figyelembe a vonatkozó bizonyítékokat, és nem követte a megfelelő eljárásokat.

312 A Parlament, a Tanács és a Bizottság vitatja a felperesek érveit.

a) Az ötödik jogalap első részéről, amely a Charta 16. és 17. cikkének, valamint az EUMSZ 49. cikknek a kellően súlyos megsértésén alapul

313 Meg kell vizsgálni, hogy a három érintett intézmény kellően súlyosan megsértette-e egyrészt a Charta 16. cikkét, másrészt 17. cikkét, harmadrészt pedig az EUMSZ 49. cikket.

314 A Törvényszék úgy véli, hogy ez nem áll fenn.

315 Ami először is a Charta a vállalkozás szabadságára vonatkozó 16. cikkének megsértését illeti, meg kell jegyezni, hogy az e rendelkezés által nyújtott védelem magában foglalja a gazdasági vagy kereskedelmi tevékenység gyakorlásának szabadságát, a szerződési szabadságot és a szabad versenyt (2021. december 21-i Bank Melli Iran ítélet, C-124/20, EU:C:2021:1035, 79. pont). Ezenkívül a szerződési szabadság magában foglalja különösen a gazdasági partner megválasztásának szabadságát, valamint a szolgáltatás ára meghatározásának szabadságát (2013. január 22-i Sky Österreich ítélet, C-283/11, EU:C:2013:28, 43. pont).

316 A vállalkozásnak a Charta 16. cikkében kimondott szabadsága azonban nem jelent korlátlan jogosultságot, hanem azt egyrésztől a társadalomban betöltött feladata alapján kell megítélni, másrésztől pedig egyensúlyba kell állítani az uniós jogrendben védett többi érdekekkel, valamint mások jogaival és szabadságaival (2021. december 21-i Bank Melli Iran ítélet, C-124/20, EU:C:2021:1035, 80. pont).

317 A Charta 16. cikkének szövegére tekintettel – amely előírja, hogy a vállalkozás szabadságát az uniós joggal és a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlattal összhangban el kell ismerni, amely cikk szövege eltér a Charta II. címében elismert többi alapvető szabadság megfogalmazásától, ugyanakkor közel áll a Charta IV. címe egyes rendelkezéseinek szövegéhez – e szabadság széles körű közhatalmi beavatkozásoknak vethető alá, amelyek a gazdasági tevékenység gyakorlásának közérdekből való korlátozásait jelenthetik (2021. december 21-i Bank Melli Iran ítélet, C-124/20, EU:C:2021:1035, 81. pont).

318 Márpedig ez a körülmény különösen abban jut kifejezésre, ahogyan az uniós szabályozást, valamint a nemzeti jogszabályokat és gyakorlatot – a Charta 52. cikkének (1) bekezdése értelmében – az arányosság elvére tekintettel értékelni kell. Ezen utóbbi rendelkezésnek megfelelően a Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható, továbbá az arányosság elvére

figyelemmel, korlátozásuknak elengedhetetlennek kell lennie és ténylegesen az Unió által elismert általános érdekű célkitűzéseket vagy mások jogainak és szabadságainak védelmét kell szolgálnia (2013. január 22-i Sky Österreich ítélet, C-283/11, EU:C:2013:28, 47. és 48. pont; 2021. december 21-i Bank Melli Iran ítélet, C-124/20, EU:C:2021:1035, 82. és 83. pont).

- 319 A jelen ügyben a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalom a vállalkozási szabadság felperesek általi gyakorlására vonatkozó korlátozást von maga után. Egyrészt, a felperesek d2w mesterkeveréket tartalmazó műanyagból készült termékeket – például szemeteszákokokat és fagyasztózacskókat – forgalmaznak, amit a szóban forgó tilalom most megtilt számukra. Másrészt, a tilalom hatással lehet a felperesek fő tevékenységére, nevezetesen a d2w mesterkeverék gyártására és forgalmazására. Márpedig, ez a főtevékenység kapcsolódik az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalára irányuló tevékenységhez, így az utóbbi betiltása gazdasági következményekkel járhat az előbbire nézve, és befolyásolhatja a felperesek döntését a főtevékenység folytatására vonatkozóan (lásd analógia útján: 2020. március 10-i IFSUA kontra Tanács ítélet, T-251/18, EU:T:2020:89, 150. és 151. pont).
- 320 Ezt a korlátozást azonban jogszabály, nevezetesen a 2019/904 irányelv írja elő. Ezen túlmenően a törvény nem érintette a felperesek vállalkozási szabadságának lényeges tartalmát, mivel csak a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek uniós piacon való forgalomba hozatalát tiltotta meg, azok előállítását nem. A felperesek tehát továbbra is gyárthatnak ilyen termékeket, hogy azokat harmadik országokban forgalomba hozzák. A felperesek továbbra is gyárthatják a d2w mesterkeveréket, és eladhatják azt olyan vevőknek, akik azt olyan termékek gyártásához használják fel, amelyeket harmadik országokban kívánnak forgalomba hozni. Végül, amint az a jogelleneségre vonatkozó harmadik jogalap vizsgálata során megállapítást nyert, e korlátozás szükséges, arányos és megfelel az Unió által elismert általános érdekű célkitűzésnek, nevezetesen a környezet és az emberi egészség védelmének.
- 321 Másodsorban, ami a Charta 17. cikkének megsértését illeti, annak (1) bekezdése kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogszerűen szerzett tulajdonát birtokolja, használja, azzal rendelkezzen, és azt örökül hagyja, illetve hogy tulajdonától senkit sem lehet megfosztani, kivéve ha ez közérdekből, a törvényben meghatározott esetekben és feltételekkel, valamint az ezáltal elszenvedett veszteségekért kellő időben fizetett méltányos összegű kártalanítás mellett történik. Továbbá a tulajdon használatát, az általános érdek által szükségessé tett mértékben, törvénnyel lehet szabályozni.
- 322 Az ítélkezési gyakorlat szerint azonban piaci részesedés vonatkozásában egyetlen gazdasági szereplő sem tarthat igényt a tulajdonhoz való jogra, még akkor sem, ha a piacot érintő intézkedés bevezetését megelőzően birtokolta, mivel az ilyen piaci részesedés mindössze a körülmények változásából adódó kockázatnak kitett, pillanatnyi gazdasági pozíciót jelent. A gazdasági szereplő nem hivatkozhat szerzett jogra vagy jogos feltevésre olyan meglévő helyzet fenntartása végett, amelyet az uniós intézmények mérlegelési jogkörükben hozott jogi aktusokkal módosíthatnak (2005. július 12-i Alliance for Natural Health és társai ítélet, C-154/04 és C-155/04, EU:C:2005:449, 128. pont).
- 323 A jelen ügyben a fenti 322. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a felperesek nem hivatkozhatnak a Charta 17. cikkének (1) bekezdésében foglalt védelemre a d2w mesterkeverék uniós piacon történő forgalomba hozatalához való joguk tekintetében (lásd analógia útján: 2015. szeptember 3-i Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Bizottság ítélet, C-398/13 P, EU:C:2015:535, 60. pont).

- 324 Nem fogadható el a felperesek azon érvelése, miszerint a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt, az oxidatív úton lebomló műanyagból készült termékek forgalomba hozatalának tilalma ellentétes a Charta 17. cikkének (2) bekezdésével, amelynek értelmében „[a] szellemi tulajdon védelmet élvez”, mivel e tilalom jelentősen csökkenti a d2w mesterkeverék képletére vonatkozó szellemi tulajdonjoguk értékét. Bár a felperesek azt állították, hogy a mesterkeveréket védjegyoltalom és az előállításához szükséges know-how védi, nem jelölték meg, hogy miért sérülnének ezek a jogok.
- 325 Mindenesetre meg kell jegyezni, hogy sem a Charta 17. cikke, sem az ítélkezési gyakorlat nem utal arra, hogy a szellemi tulajdonjogok védelmét abszolút jelleggel kellene biztosítani (lásd analógia útján: 2019. július 29-i Spiegel Online ítélet, C-516/17, EU:C:2019:625, 56. pont). A Charta 17. cikkének (2) bekezdését érintő bármely korlátozásnak a Charta 52. cikkének (1) bekezdésével összhangban kell történnie. Márpedig, a jelen esetben a felpereseknek a d2w mesterkeverékre vonatkozó szellemi tulajdonjogának gyakorlására vonatkozó korlátozást, amennyiben az megállapításra kerülne, törvény írja elő. A korlátozás nem érinti e jog lényeges tartalmát, mivel nem tiltja az prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyagból készült termékek gyártását és harmadik országokban történő értékesítését, sem pedig az ilyen adalékanyag gyártását és Unión belüli forgalomba hozatalát. Amint az a jogellenességre vonatkozó harmadik jogalap vizsgálata során megállapítást nyert, az ilyen korlátozás megfelel az Unió által elismert általános érdekű célkitűzésnek, nevezetesen a környezet és az emberi egészség védelmének, és nem haladja meg a szükséges mértéket.
- 326 Harmadsorban, ami az EUMSZ 49. cikk megsértését illeti, elegendő megjegyezni, hogy a felperesek nem jelzik, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag forgalomba hozatalának tilalma miért akadályozná a letelepedés szabadságát.
- 327 A fenti 313–326. pontból következik, hogy a három érintett intézmény nem sértette meg a Charta 16. cikkét, 17. cikkét vagy az EUMSZ 49. cikket.
- 328 Az említett cikkek megsértésének hiányában nem szükséges megvizsgálni, hogy e jogsértés kellően súlyos-e, ahogyan azt a fenti 42. pontban hivatkozott, az Unió felelőssége megállapításának első feltételével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat előírja.
- 329 A jogellenességre vonatkozó ötödik jogalap első részét ezért el kell utasítani.

b) Az ötödik jogalap második részéről, amely a Charta 41. cikkében foglalt megfelelő ügyintézéshez való jog kellően súlyos megsértésén alapul

- 330 A jogellenességre vonatkozó ötödik jogalap második részében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalmat a Charta 41. cikkében foglalt, megfelelő ügyintézéshez való joguk megsértésével fogadták el. Azt állítják, hogy a három érintett intézmény nem vette figyelembe a vonatkozó bizonyítékokat, és nem követte a megfelelő eljárásokat.
- 331 Ez az érv nem fogadható el.
- 332 E tekintetben elegendő rámutatni arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a megfelelő ügyintézés elve, ahogyan az a Charta 41. cikkéből kitűnik, nem vonatkozik a jogalkotási aktusok – mint a 2019/904 irányelv – megalkotásának folyamatára (lásd ebben az értelemben: 1999. október 14-i Atlanta kontra Európai Közösség ítélet, C-104/97 P, EU:C:1999:498, 37. pont; 2015. június 12-i Health Food Manufacturers' Association és társai kontra Bizottság ítélet, T-296/12, EU:T:2015:375, 98. pont).

- 333 Ennek megfelelően a három érintett intézmény nem sértette meg a Charta 41. cikkét.
- 334 E cikk megsértésének hiányában nem szükséges megvizsgálni, hogy e jogsértés kellően súlyos-e, ahogyan azt a fenti 42. pontban hivatkozott, az Unió felelőssége megállapításának első feltételével kapcsolatos ítélkezési gyakorlat előírja.
- 335 A jogellenességre vonatkozó ötödik jogalap második részét ezért el kell utasítani, és következésképpen, a jogalapot teljes egészében el kell utasítani.
- 336 A fentiekből következik, hogy a jogellenességre vonatkozó öt jogalap mindegyikét el kell utasítani, és hogy a felperesek nem bizonyították, hogy a magánszemélyek számára jogokat keletkeztető jogszabály kellően súlyos megsértése áll fenn.
- 337 Mivel a fenti 41. pontban foglaltak szerint az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapításának feltételei kumulatívak, a jelen keresetet ezen az alapon el kell utasítani, anélkül, hogy a tényleges és biztos kár és az okozati összefüggés fennállásának feltételeit vizsgálni kellene.

IV. A költségekről

- 338 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése értelmében a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperesek pervesztesnek bizonyultak, a Parlament, a Tanács és a Bizottság kérelmének megfelelően őket kell kötelezni a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék a Symphony Environmental Technologies plc-t és a Symphony Environmental Ltd-t kötelezi a költségek viselésére**

Van der Woude

Spielmann

Gálea

Kihirdetve Luxembourgban, a 2024. január 31-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I.	A jogvita előzményei	2
II.	A felek kérelmei	3
III.	A jogkérdésről	4
	A. A bizonyos adatok nyilvánossággal szembeni kihagyására vonatkozó kérelemről	4
	B. Előzetes megjegyzések	5
	C. Az elfogadhatóságról	6
	D. Az ügy érdeméről	8
	1. A jogellenességre vonatkozó első jogalapról, amely a REACH-rendelet 68–73. cikkének megsértésén alapul	9
	2. A jogellenességre vonatkozó második jogalapról, amely az intézményközi megállapodás 12. és 14–16. pontjának kellően súlyos megsértésén alapul	13
	3. A jogellenességre vonatkozó harmadik jogalapról, amely az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság általános elvének és az EUMSZ 191. cikknek a kellően súlyos megsértésén, valamint nyilvánvaló mérlegelési hibákon alapul	15
	a) Az első részről annyiban, amennyiben az az EUMSZ 191. cikk kellően súlyos megsértésén alapul	17
	1) Azon állításról, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag biológiailag nem megfelelően bomlik le	18
	2) Azon állításról, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem komposztálható	31
	3) Azon állításról, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag negatívan befolyásolja a hagyományos műanyag újrafeldolgozását	33
	4) Azon állításról, hogy a prooxidáns adalékanyagot tartalmazó műanyag nem jár bizonyított környezeti haszonnal	36
	5) A válaszhoz csatolt listáról, amely felsorolja mindazokat a dokumentumokat, amelyeket a három érintett intézmény állítólag nem vett figyelembe	37
	b) Az EUSZ 5. cikk (4) bekezdésében foglalt arányosság általános elvének kellően súlyos megsértéséről	39
	1) A második részről, amely szerint a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalom, amennyiben az az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagokra is vonatkozik, nem alkalmas az irányelv céljának elérésére, és az első részről, amennyiben az ugyanezen az érvelésen alapul	40

2) A harmadik részről, amely szerint a 2019/904 irányelv 5. cikkében előírt tilalom, amennyiben az az oxidatív biológiai úton lebomló műanyagra is vonatkozik, meghaladja az ezen irányelv által kitűzött cél eléréséhez szükséges mértéket	40
4. A jogellenességre vonatkozó negyedik jogalapról, amely az egyenlő bánásmód általános elvének kellően súlyos megsértésén alapul	43
5. A jogellenességre vonatkozó ötödik jogalapról, amely a Charta 16. és 17. cikkének, 41. cikke (1) bekezdésének és az EUMSZ 49. cikknek kellően súlyos megsértésén alapul	48
a) Az ötödik jogalap első részéről, amely a Charta 16. és 17. cikkének, valamint az EUMSZ 49. cikknek a kellően súlyos megsértésén alapul	48
b) Az ötödik jogalap második részéről, amely a Charta 41. cikkében foglalt megfelelő ügyintézéshez való jog kellően súlyos megsértésén alapul	50
IV. A költségekről	51